

Divorciadas, Evangélicas y Vegetarianas

του Γουστάβο Οτ

Μετάφραση από τα ισπανικά: Δημήτρης Ψαρράς

Πρόσωπα:

**ΓΚΛΟΡΙΑ
ΜΠΕΑΤΡΙΣ
ΜΕΤΣΕ**

1

Αποβάθρα σταθμού μετρό.

Ήχος από τρένο που απομακρύνεται. Άνεμος.

Στη σκηνή βρίσκεται η Μπεατρίς, η οποία κοιτάζει τα χέρια της και περπατάει από τη μια άκρη στην άλλη.

Κοιτάζεται σε έναν καθρέφτη. Επιχειρεί να κλάψει, αλλά συγκρατείται. Σκουπίζει τα μάτια της. Μπαίνει η Γκλόρια με δυο σακούλες επώνυμης αλυσίδας στα χέρια. Είναι εξοργισμένη.

ΓΚΛΟΡΙΑ: ...Κοπρόσκυλο. Σιχαμένο παλιοσκουλίκι. Ψοφίμι του κερατά, βρωμερό γουρούνι, φίδι κολοβό (Στην ΜΠΕΑΤΡΙΣ) Κατάλαβες;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ορίστε;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δηλαδή τέτοιο θράσος! Μα...

Ακούς εκεί θράσος!

Τέτοιο θράσος...! Τέτοιο θράσος!

Ακούς εκεί θράσος...!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ποιος;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Με στήνει, το παλιοαρχίδι. Το παλιοαρχίδι με στήνει. Πρώτα μου λέει να πάω στο ξενοδοχείο γιατί με θέλει. Κι εγώ... Εγώ πάω γιατί είμαι πολύ...

Κι αυτός έρχεται... αλλά μετά από δυο ώρες.

(Καπνίζει) Ακούς θράσος! Να με στήσει!

Και μετά, σαν να μην τρέχει τίποτα, μου λέει πως δε θα πάμε μαζί στο πάρτι. (Περπατάει γρήγορα προς τη μια μεριά)

Στο πάρτι! Πως δε θα πάω στο πάρτι!

(Γυρίζει βίαια)

Κι ούτε καν περίμενε να γδυθώ για να μου το πει!

Καταλαβαίνεις;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Όχι βέβαια, πού να καταλάβεις.

Δεν καταλαβαίνεις τίποτα.

Τι να καταλάβεις εσύ!

(Στη μια μεριά)

Θέλει να πάει μόνος του σε πάρτι... Ε;
(*Στη ΜΠΕΑΤΡΙΣ*) Μα καλά, έχεις ακούσει ποτέ μεγαλύτερη μαλακία απ'
αυτήν;
(*Δε βρίσκει τσιγάρα. Φωνή γλοιώδους άντρα*)
“Μωρό μου, πρέπει να πάω μόνος μου στο πάρτι”.
“Μόνος μου”. “Μοναχούλης μου.”
(*Δυνατά*) Με το άλλο το βούρλο θα πάει! (*Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ της προσφέρει*
ένα τσιγάρο). Ευχαριστώ, δεν καπνίζω. (*Το ανάβει. Καπνίζει*). Ίδιοι
είναι...
Ίδιοι όλοι τους. (*Παύση. Παίρνει μια ανάσα. Σε φυσιολογικό τόνο*)
Εσένα... Πώς σε λένε;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μπεατρίς.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ωραίο όνομα. Εγώ είμαι η Γκλόρια.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γεια!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πώς σου φαίνεται;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ποιο;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Που θέλει να πάει μόνος του. Λέει πως θέλει να πάει μόνος του. Τι πιστεύεις;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πως τα 'χει με άλλη...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ναι. Ακριβώς. Σίγουρα. Εννοείται. Προφανώς.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Άντρας σου είναι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ούτε άντρας μου ούτε γκόμενος ούτε τίποτα, γιατί πριν λίγο τον έστειλα στα τσακίδια. Να βρει άλλο κορόιδο. Εγώ δεν αντέχω άλλο. Πού είμαι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Στο μετρό.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σε ποιο;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πρώτη φορά βλέπεις το μετρό;

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Κοιτάζει ταυτόχρονα το τηλέφωνό της)* Α! Ναι, το έχω ακούσει. Το τρενάκι κάτω απ' τη γη και τα λοιπά. Ούτε καταλάβαινα πού πήγαινα, μπήκα εδώ μέσα χωρίς να ξέρω...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μπορεί να σε παίρνει και να μη σε βρίσκει γιατί δεν έχει σήμα και...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν είμαι ηλίθια. Δεν είμαι καμιά κότα. Αν με πάρει θα τον στείλω στο διάολο, Μπέτσι, στο ορκίζομαι...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μπεατρίς...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γιατί δεν είναι η πρώτη φορά, Μπρουνίλντα...
Δεν είναι η πρώτη. Την πρώτη και τη δεύτερη, το καταπίνω. Το καταπίνω την τρίτη και την τέταρτη που έγιναν μαζί. Άντε και την πέμπτη... Αλλά είμαστε πια στη δέκατη, Αντονία...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μπεατρίς...

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Δυνατά)* Μπεατρίς, Μπεατρίς, Μπεατρίς...
(Τον χαβά της) Δέκα φορές, τις μέτρησα, κούκλα μου, δέκα φορές, μ' αυτά εδώ τα δάχτυλα που θα 'πρεπε να του γδάρουν τα μούτρα μέχρι να του πεταχτούν τ' αρχίδια έξω!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Απ' τα μούτρα;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Είναι δύσκολο, αλλά δε με νοιάζει! Γιατί νομίζεις πως αφήνω τα νύχια μου! Κοίτα! *(Της τα δείχνει. Τεράστια.)* Δεν την ξαναπαθαίνω εγώ. Ακόμα κι αν μου υποσχεθεί τον Γανυμήδη...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τον Γανυμήδη;

ΓΚΛΟΡΙΑ ...Ακόμα κι αν μου τηλεφωνήσει. Ακόμα κι αν με ψάξει στο...
(Ξαφνικά θυμάται κάτι) Τα παπούτσια!
(Βγάζει από μια τσάντα ένα ζευγάρι κόκκινα παπούτσια με τακούνι. Παίρνει μια ανάσα)
Ευτυχώς! Έτσι τρέχοντας που έφυγα, νόμιζα πως τα παράτησα εκεί. Νιώθω ότι κάπου ξέχασα κάτι. Πώς σου φαίνονται;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μια χαρά. Με ένα μαύρο φόρεμα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ακριβώς.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ένα μεταξωτό καλτσόν, γκρι ανοιχτό.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τώρα τ' αγόρασα. Θα τα φορούσα στο πάρτι...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: *(Παίρνει τα παπούτσια)* Το πιο εύκολο πράγμα είναι να βρεις πάρτι για τα παπούτσια σου, φιλενάδα. Παλιά χόρευα συνέχεια...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αμ εγώ; Που δεν μπορώ να κοιτάξω φανάρι γιατί νομίζω πως είμαι σε ντισκοτέκ; Από εννιά χρόνων, σαββατοκύριακο στο σπίτι δεν έχω κάτσει.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μη σκας τότε, φιλενάδα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτό το πάρτι όμως είναι ειδική περίπτωση. Παντρεύεται ο αδερφός του. Ο κουνιάδος μου. Εδώ και βδομάδες ψάχνω ένα φοβερό σετάκι φόρεμα και παπούτσια για να πάω στον γάμο... Αν έβλεπες το φόρεμα. Ανοιχτό εδώ.
(Η ΓΚΛΟΡΙΑ με υπερβολικές χειρονομίες δείχνει το μπούστο)
Όλοι εμένα θα κοιτούσαν.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πήγαινε μόνη σου.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αν μπορούσα...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν ξέρεις τον γαμπρό;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πώς δεν τον ξέρω. Ήταν γκόμενός μου παλιά.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Α, ωραία είσαι εσύ, οικογενειακώς τους παίρνεις...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτό που με εξοργίζει είναι ότι με περνάει για ηλίθια.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μην πας και τελείωσε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αν δεν πάω θα νομίζουν ότι υποφέρω. Ενώ εγώ θέλω να με βλέπει σαν σταρ.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ποιος; Ο αδερφός ή εκείνος;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και οι δύο.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γιατί;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Για να ξέρουν τι χάνουν.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μπορεί γι' αυτό να μη θέλει να πας ο γκόμενός σου, για να μη δεις τον αδερφό του...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν είναι γι' αυτό. Είναι για τη γυναίκα του.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Α! *(Ενοχλημένη)* Ο γκόμενός σου είναι παντρεμένος.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Η σιγανοπαπαδιά η γυναίκα του τα φταίει, οχιά διμούτσουνη. Εκείνος δεν τη θέλει.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Φυσικά και δεν τη θέλει, αφού πάει μαζί σου.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτό λέω κι εγώ.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Αυτό λένε όλες.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν τη θέλει. Παντρεύτηκαν πολύ νέοι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Αυτά παθαίνουμε όσοι παντρευόμαστε χωρίς να ζήσουμε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Είσαι παντρεμένη;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Χωρισμένη.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Α! Κοίτα σύμπτωση!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Κι εσύ χωρισμένη;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Όχι, οι γονείς μου χώρισαν μόλις. Μετά από τόσα χρόνια. *(Κάνει μια χειρονομία)* Δεν άντεχαν ο ένας τον άλλον.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Οι δικοί μου είναι ακόμα μαζί, αλλά δεν αγαπιούνται.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Λυπηρό ε!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Συνήθεια, το ονομάζουν.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ακόμα χειρότερα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Χειρότερο είναι να τα 'χεις με παντρεμένο.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτό είναι άλλο.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γιατί είναι άλλο;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γιατί εγώ είμαι κάτι άλλο γι' αυτόν. *(Παύση)* Άσε που, αυτό το φίδι είναι... Αυτή ήταν πολύ όμορφη τώρα όμως, είναι γριά, χοντρή, καραφλή και κλαυμομύνα. Έχει κάτι αφτιά σαν νυχτερίδα και ζέχνει. Λες και είναι πενήντα χρόνων.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Οι άντρες χαλάνε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και τον έχει μόνο τα σαββατοκύριακα. Τον υπόλοιπο καιρό είναι δικός μου.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Και ο γάμος σε σπάει.

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Τον χαβά της)* Να δεις που αύριο θα ξανάρθει με την ουρά στα σκέλια και θα με κοιτάζει μ' αυτά τα μάτια και θα μου λέει όλα αυτά που λένε για να σε κάνουν να τους συγχωρέσεις. Δε θα είναι πρώτη φορά. Δεκαπέντε φορές μετρημένες. Ούτε τρεις, ούτε δέκα. Είκοσι, Αδελάιδα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεκαπέντε είπες. Μπεατρίς.

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Περπατάει προς τη μια άκρη, εξοργισμένη)* Τα είχα κανονίσει όλα για το βράδυ. Νόμιζα ότι θα το περνούσαμε μαζί. Ότι θα τον πήγαινα για φαγητό κι ότι στο τέλος, όπως πάντα, θα μου ζητούσε συγγνώμη και θα μ' ευχαριστούσε. Γιατί πάντα εγώ πληρώνω. Αυτός όταν βλέπει τον λογαριασμό, ψάχνεται, παίρνει ύφος καλού παιδιού, χαμογελάει και πληρώνω εγώ.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όταν εγώ πάθαινα τέτοια, πήγαινα σινεμά. Ίσως γι' αυτό να 'χω δει τόσες ρομαντικές ταινίες. Για να συγχωρέσω.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εγώ πάλι θέλω να δω μία με σφαίρες και μαφιόζους γιατί προτιμώ να τον τσακίσω απ' το να τον συγχωρέσω.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όταν βλέπω μια ρομαντική ταινία, γεμάτη αγάπη, είμαι σίγουρη ότι βασίζεται σε πραγματικό γεγονός. Ότι η ιστορία είναι βγαλμένη απ' την ίδια τη ζωή. Ότι δυο άνθρωποι μπορούν ν' αγαπηθούν έτσι όπως στις ταινίες, "για πάντα".

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μπενίλντε, μη λες βλακείες: ό,τι τελειώνει καλά, δεν μπορεί να είναι αληθινό.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γιατί δε γράφεις ένα βιβλίο αυτοβοήθειας;

ΓΚΛΟΡΙΑ: "Let it be". (Θυμάται) Μέχρι και...! (Ψάχνει στην άλλη σακούλα. Βγάζει μια κασέτα) Κοίτα, μέχρι και δώρο τού είχα πάρει. Το αγαπημένο του... Οι Beatles.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Οι ποιοι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ένα τρισάθλιο γκρουπ κάτι τριχωτών γέρων που αρέσουν σε όλους τους πενηντάρηδες.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: George, John...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Paul και Ringo.

(Τραγουδάνε το *Let it Be*", λίγο παράφωνα.)

ΓΚΛΟΡΙΑ: (έκπληκτη από το γεγονός ότι η Μπεατρίς ξέρει τα λόγια) Πόσων χρόνων είσαι, Ρίτα;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν είμαι μεγάλη· απλώς εκεί που μεγάλωσα, όλα έφταναν με καθυστέρηση. Ό,τι γινόταν στον κόσμο, εμείς συνήθως το μαθαίναμε από τα βιβλία ιστορίας της έκτης δημοτικού. Όταν οι Beatles ήταν της μόδας στο χωριό μου, εγώ ήμουνα ήδη μαμά.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Έχεις παιδιά;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ένα μόνο.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αχ! Τι ωραία! Πόσων χρόνων είναι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Οκτώ. Ακριβώς τα χρόνια που...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εμένα μ' αρέσουν τα παιδιά, αλλά από μακριά. Ας πούμε: δυο φορές την εβδομάδα. Να τα δω ένα απόγευμα στο πάρκο, με τη μαμά τους δίπλα, φυσικά. Και χωρίς ν' αρχίσουν τις κλάψεις, γιατί μου 'ρχεται να τους αστράψω μία, όλη δική τους!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Έτσι ήμουν κι εγώ μέχρι που έμεινα έγκυος κι αναγκάστηκα να παντρευτώ.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γιατί να παντρευτείς;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εσύ γιατί λες; Γιατί ήμουνα ανύπαντρη.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Α! Από πού είσαι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Απ' τον νότο αλλά γεννήθηκα στο...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κι εδώ ήρθες...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ήρθα για...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εγώ ήμουνα όλο το απόγευμα για ψώνια. Βγήκα να πάρω κάτι παπούτσια κι ένα καλσόν και κατέληξα με φούστα, μπλούζα, κρίκους... Βρέθηκα μέσα στο τούνελ του σιδηρόδρομου και είμαι και ταπί.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μετρό.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Το ίδιο είναι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ λατρεύω τα ψώνια. Ιδίως όταν έχω κατάθλιψη.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Όλα κι όλα, το μόνο καλό που έχει αυτή η πόλη, Ρακέλ. Το μόνο. Τα μαγαζιά. Κατά τ' άλλα μόλυνση, θόρυβος, απαίσιοι άνθρωποι, ηλίθιοι άντρες και άθλια μέρη σαν κι αυτό.

Ψάχνει άλλο τσιγάρο. Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ της προσφέρει ένα. Το

παίρνει.

Ευτυχώς που σε συνάντησα Λολίτα, γιατί όταν έχω προβλήματα, προτιμώ να έχω δίπλα μου μια χελώνα παρά έναν άντρα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ευχαριστώ.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν εννοώ εσένα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εννοείς τη χελώνα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τίποτα. Άσ'το. Οι φουκαριάρες οι χελώνες είναι υπό εξαφάνιση. Αρκετά βάσανα έχουν τα ζώακια για να τα μπλέξεις σ' αυτή την ιστορία.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εννοώ κάποιον που δεν ξέρω... Να σου πω!, μη γίνεσαι περίεργη.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εντάξει.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σιχαίνομαι τους περίεργους. *(Πετάει το τσιγάρο)* Βαρέθηκα να δίνω εξηγήσεις για όλα!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πόσο καιρό είσαι μαζί του;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δυο χρόνια. 21 Μαρτίου: Αποφράδα μέρα! Τον γνώρισα στις 6 το πρωί, στο βουνό. Έκανα γυμναστική. *(Τη βλέπει λίγο στρουμπουλή)* Εσύ μάλλον δεν κάνεις και πολλή γυμναστική. Δίαιτα; Λιποαναρρόφηση; Μαύρη μαγεία;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δε μ' αρέσουν αυτά τα οργανωμένα και –

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εκείνη τη μέρα ήμουν με τη Μέτσε. Είναι... περιπτώσάρα. Σαράντα χρονών, αλλά αν τη δεις... Μοιάζει στην ηλικία μου. Δουλεύει σε σινεμά, ταξιθέτρια.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πάντα μ' άρεσε αυτή η δουλειά.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εκείνη πάντως λέει ότι είναι σκατοδουλειά.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Βλέπεις τσάμπα όλες τις ταινίες.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Η Μέτσε είναι σχεδόν σαν μοναχή. Να σου πω την αλήθεια δε θυμάμαι σε ποια θρησκεία ανήκει. Κάτι με μέντιουμ, μασόνους, ισραηλίτες... μαγείες και τέτοια. Τη μέρα που γνώρισα τον γκόμενό μου, επέμενε η παλιοπεισματάρα ότι δε γίνεται να υπάρχει ζωή σε άλλους πλανήτες.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ενώ εσύ;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σε παρακαλώ! Εγώ είμαι απολύτως σίγουρη.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ακόμα δεν έχουν βρει τίποτα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γιατί δεν ξέρουν να ψάχνουν. Εγώ όμως ξέρω... Εγώ ξέρω.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τι ξέρεις;

ΓΚΛΟΡΙΑ: (Σχεδόν μυστικά) Πως υπάρχουν αρειανοί, ιπτάμενοι δίσκοι και τέτοια.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Σοβαρά;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Στο σύμπαν υπάρχει ζωή και σε άλλους γαλαξίες. Και το ότι δεν τους βλέπουν ακόμα είναι γιατί δε θέλουν εκείνοι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πού το ξέρεις;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Είχα στενές επαφές.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Έχεις δει εξωγήινους;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Όπως σε βλέπω και με βλέπεις. Γελάνε με τα διαστημόπλοια της Αμερικής. Φαντάσου ότι και τα μεγάλα μυαλά της επιστήμης και της τέχνης είναι από άλλον πλανήτη: τον Γανυμήδη. (Τον χαβά της) Είδα τον πολιτισμό τους σ' ένα ταξίδι που κάναμε μαζί.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πήγατε μαζί ταξίδι!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Έχω δει τα αστρικά συμπλέγματα. Τα γαλακτικά νεφελώματα. Εκείνοι ξέρουν τα πάντα κι εμείς είμαστε απλώς τα πειραματόζωά τους.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τότε κάνανε και μαζί μου πειράματα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εκείνη τη μέρα μιλούσα για όλα αυτά στη φίλη μου την πρεσβυτεριανή.
Αυτή όμως τίποτα. Προσευχήθηκε για μένα, έκανε ένα ξόρκι και τότε εμφανίστηκε εκείνος.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ποιος;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ο γκόμενός μου.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ήταν κάπου εκεί γύρω;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ερχόταν με το ελικόπτερο.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Έχει ελικόπτερο;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δυσκολεύεται να φτάσει το πρωί στη δουλειά, ξέρεις τώρα, με την κίνηση
κι όλα αυτά.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Είναι πιο εύκολο από αέρος, βέβαια.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Φτάνει σε χρόνο dt.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Φαντάζομαι.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εκτός αν βρέχει.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν έχει παρμπρίζ;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μη λες βλακείες, δεν πετάει, είναι επικίνδυνο.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Συγγνώμη.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Το θέμα είναι ότι εκείνος πήγαινε με το ελικόπτερο και τη στιγμή που
προσγειωνόταν κοντά στο σπίτι του με είδε. Ο ηλίθιος κατέβηκε και μου
χάλασε τελείως το μαλλί. Έτσι τον γνώρισα. Μπορούσα να μην τον
ερωτευτώ;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ήρθε σαν εξωγήινος.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Από τον πιο μακρινό γαλαξία. Μου απήγγειλε ένα ποίημα από τα μεγάφωνα. Και μου πέταξε ένα δώρο. Μου πρόσφερε ένα βλαστάρι και μου είπε ότι το βλαστάρι είμαι εγώ. Μετά ανακάλυψα ότι τα έτρωγε με ξύδι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τα βλαστάρια!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Φαγητό για χορτοφάγους. Χαρίζει μακροζωία και με τον καιρό άρχισα κι εγώ να τρώω σπαράγγια και σουπίτσες.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν τρως κρέας;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Το αίμα και το κρέας καταστρέφουν το πνεύμα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ πάντως τρώω τρεις φορές τη μέρα κόκκινο κρέας.

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Την κοιτάζει)* Φαίνεται.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τι θες να πεις;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ότι τα ζώα όταν τα σκοτώνουν εκκρίνουν αδρεναλίνη που μένει στο κρέας κι αυτό το τρώμε εμείς μετά. Καθαρή τραγική ενέργεια.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Και η αδρεναλίνη προκαλεί καρκίνο, να φανταστώ.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Η αδρεναλίνη νεκρού ζώου σκοτώνει το πνεύμα σου.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πάντως το πνεύμα μου είναι πιο πεθαμένο κι απ' τα λατινικά.

Ερχεται κι άλλο τρένο. Θόρυβος και αέρας. Κόσμος που μιλάει. Η ΓΚΛΟΡΙΑ κοιτάζει κάποιον.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σε παρακαλώ, Αγγέλικά, για πες μου: γιατί όλοι με κοιτάζουν; Έχω κανένα λαμπάκι στη μύτη ή κάτι τέτοιο;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: *(Σίγουρη)* Τα ρούχα σου είναι.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Η μπλούζα σου...

ΓΚΛΟΡΙΑ: (Συνειδητοποιεί ότι η μπλούζα της είναι σκισμένη) Μαααλάκαααα! Βλέπεις; Είναι... είναι... κτήνος. Κοίτα πώς μ' έκανε. Κι εγώ χαμπάρι δεν πήρα. Αυτό το γουρούνι... το καθοίκι, το παλιοσκουλήκι. Ξέρεις γιατί μου το 'κανε αυτό; Ξέρεις; Είπα κάτι για τη μάνα του και τότε εκείνος έγινε έξαλλος και είπε πως...!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: “Πως δε μιλάνε έτσι σ' έναν άντρα”.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πού το ξέρεις;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Είδα την ταινία, μην ξεχνάς πως μ' αρέσει το σινεμά.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και άρπαξε την τσάντα μου και την πέταξε απ' το παράθυρο του ξενοδοχείου, λέγοντας...

ΜΑΖΙ: “δε σου επιτρέπω να βρίζεις τη μάνα μου”.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ακριβώς. Τότε, εγώ προσπάθησα να τον σταματήσω κι εκείνος έγινε έξαλλος και μου έσκισε την μπλούζα γιατί...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γιατί τον δάγκωσες.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Να σου πω, μάγισσα είσαι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Έχω κι εγώ την ιστορία μου. Ο πρώην μου με χτυπούσε. Ζήλευε. Εκείνος τσιλημπούρδιζε εδώ κι εκεί. Όταν όμως μ' έβλεπε να μιλάω με κάποιον, ή όταν αργούσα ή όταν απλώς ήμουν χαρούμενη, τότε εκείνος ξέφευγε και...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κριστίνα, μη με διακόπτεις σε παρακαλώ, σου λέω τα δικά μου. (Τον χαβά της) Λοιπόν, ο τύπος μ' έσυρε μέσα στο δωμάτιο κι εγώ ούρλιαζα σαν τρελή. Τότε τον ξαναδάγκωσα κι έγινα καπνός από δεξιά.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: ...Μέχρι που μια φορά μου είπε ότι με ζήλευε επειδή μ' αγαπούσε. Δυο μέρες μετά χωρίσαμε οριστικά.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ναι, ΟΚ, ό,τι πεις. Εγώ όμως, ΕΓΩ, πάνω που έφευγα ξέχασα το πορτοφόλι μου με όλα μου τα χαρτιά. Φαντάσου, η απόλυτη φρίκη.

Κινείται απ' τη μια μεριά στην άλλη. Παίρνει από κάτω ένα απ' τα τσιγάρα και προσπαθεί μάταια να το ανάψει.

Το πορτοφόλι!
Και τώρα δεν έχω ούτε... Δεν έχω τίποτα! Δεν έχω τίποτα!
Καταλαβαίνεις; Τίποτα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πρέπει να γυρίσεις.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Να γυρίσω;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Να πάρεις τα πράγματά σου.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Έτσι; Απλά;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν μπορείς να κυκλοφορείς χωρίς χαρτιά.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Λες;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ναι. Είδα κάποτε μια ταινία...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κι αν αυτός είναι ακόμα εκεί;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μην τον κοιτάξεις.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κι αν έρθει κι αρχίσει να μου λέει διάφορα; Εγώ δεν έχω περηφάνια,
Ντιάνα-Μαρία.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τι να σου πω, πρόβλημά σου. Πρέπει να αντιμετωπίζεις τις καταστάσεις.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εσύ;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ τι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι κάνεις;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Περιμένω ένα τρένο.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ναι, αλλά πού πας; Τι θα κάνεις;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν... δεν έχω τίποτα να κάνω.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γιατί δεν έρχεσαι μαζί μου; Πάμε να πιούμε μια μπίρα. Θέλω να γίνω τύφλα στο μεθύσι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Και τα πράγματά σου στο ξενοδοχείο;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πάμε μαζί.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πάμε μαζί. Με συνοδεύεις στο ξενοδοχείο. Είναι εδώ κοντά. Παίρνουμε τα πράγματά μας και...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τα πράγματά ΣΟΥ...

ΓΚΛΟΡΙΑ: ...και φεύγουμε. Πάμε σινεμά, ή σπίτι μου και ακούμε Beatles.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Καλύτερα μωρέ να μην...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Παίζει μια παλιά αισθηματική ταινία.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Η αλήθεια είναι πως...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Λέγεται “Εννιάμιση εβδομάδες”.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μα αυτή δεν είναι ερωτική;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Είναι η ιστορία μιας γυναίκας που παρατάει έναν θεογκόμενο.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μ’ αρέσει αυτό.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κούκλος. “Miky Ruki” (*Mickey Rourke*)

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ποιος;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Την έχω δει επτά φορές.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εμένα μ’ αρέσουν οι βγαλμένες απ’ την αληθινή ζωή.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Η αληθινή ζωή δεν έχει σημασία. Ποιος ενδιαφέρεται για την αληθινή ζωή; Κομμουνισμός... τεχνολογία, υπερθέρμανση του πλανήτη, δυσεντερία. Ευχαριστώ, δε θα πάρω. Εγώ θέλω να φαντάζομαι πως είμαι η Κιμ Μπάσιντζερ, κατάξανθη, με γαλάζια ματάκια και προφορά (*Αμερικανίδα*) “*Oh, my goood*». Με φαντάζεσαι εμένα ξανθιά;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ναι, αλλά η εικόνα είναι ανατριχιαστική.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αν μ’ έβλεπες με βαμμένο το μαλλί.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν μπορώ να σε δω αλλιώς.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γίνομαι Basinger μέχρι τις ρίζες των μαλλιών. «*Oh my good*”.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μισώ τις ξανθιές.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Οι άντρες τις προτιμούν, λέει το ταγκό.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Υπάρχει ταγκό που λέει τέτοιο πράγμα;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πού θες να ξέρω! Άκου. Εσύ όπως φαίνεται δεν έχεις τίποτα να κάνεις. Εγώ πρέπει να πάω με κάποιον γιατί αν με δει αυτός, τότε... αν με δει μόνη ικανό τον έχω να μου κάνει και τίποτα. Να μου ζητήσει συγγνώμη. Να μου χαϊδέψει την πλάτη. Να μου βάλει το χέρι κοντά στο “τέτοιο”... Κι έχει ξαναγίνει σαράντα πέντε φορές, Μπετζάιντα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μπεα...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κι εγώ είμαι ηλίθια, δεν έχω περηφάνια. Λέω πάντα ναι. Αν έρθεις μαζί μου, με τραβάς απ’ το χέρι, με γρατζουνάς αν με δεις να παλαντζάρω, με δαγκώνεις αν του κάνω τα γλυκά μάτια. Αν έρθεις μαζί μου, αυτό το κτήνος δε θα τολμήσει να μου πει τίποτα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ πρέπει να...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι; Έχεις κάτι να κάνεις; Έχεις κάτι να χάσεις;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σου πληρώνω το εισιτήριο, το σινεμά, την μπίρα. Τα πάντα. Μόνο μη

μ'αφήσεις. Δε μ' αρέσει να 'μαι μόνη μου όταν έχω τα νεύρα μου.
Χρειάζομαι κάποιον να μιλάω. Να του λέω και να μου λέει διάφορα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μα εσύ δεν ακούς τίποτα απ' όσα λέω.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πώς δεν άκουσα; Και τι κάνω τόση ώρα;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν κάνεις τίποτε άλλο απ' το να...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μετά, μετά... Έρχεσαι μαζί μου. Σε παρουσιάζω σαν την καλύτερη μου φίλη. E; E; E; (Σαν να τα έχει κανονίσει ήδη όλα) Άκουσέ με καλά: φεύγουμε από 'δώ μαζί και...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μα εγώ ήρθα να...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν πειράζει. Φεύγουμε απ' αυτό το άθλιο μέρος όπου δεν πρόκειται να ξανάρθω ποτέ και πάμε στο ξενοδοχείο. Παίρνουμε τα πράγματά μου, με ύφος ενοχλημένο, σαν να είμαστε δικηγόροι ή κάτι χειρότερο. Μετά, πάμε για μπίρα μέχρι τις εννιάμιση. Πάμε στο σινεμά και...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πρέπει πρώτα να μ' ακούσεις.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τίποτα, θα μου τα πεις μετά. Φύγαμε!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μη με διακόπτεις, Γκλόρια.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δε σε διακόπτω, Αδελαίδα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Αδελά... Με λένε Μπετζάιδα. Μπεατρίς, να πω.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι σημασία έχει;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Άκου: εγώ ήρθα εδώ για να κάνω κάτι...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Φυσικά. Είσαι πολύ απασχολημένη, Πάμελα. Ο κόσμος είναι πάντα πολύ απασχολημένος με τα δικά του και δεν τον νοιάζουν οι άλλοι...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Αν ήξερες...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Άκου τι θα κάνουμε. Εγώ θα σε βοηθήσω σ' αυτό που έχεις να κάνεις και

μετά θα έρθεις μαζί μου στο ξενοδοχείο. Οκ;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μα δεν ξέρεις...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι θα κάνεις;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ μόλις σε...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πού θα πας;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Αυτό που θέλω εγώ να κάνω γίνεται εδώ.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πού, εδώ; Στο μετρό-σιδηρόδρομο;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ναι. Γιατί;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και τι μπορείς να κάνεις εδώ; Να μετράς τρένα; Να περιμένεις κάποιον;
Άντε, άσ' τα πείσματα κι έλα μαζί μου. Βοήθησέ με. *(Μαζεύει τις σακούλες)*

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ... εγώ. Συγγνώμη. Εγώ... *(Ξαφνικά σε άλλο τόνο)* Εγώ ήρθα εδώ για να πέσω στις γραμμές του τρένου.

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Η ΓΚΛΟΡΙΑ πετάει τις σακούλες κάτω)* Τι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Θέλω ν' αυτοκτονήσω.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μα...μα...γαμώτο, γαμώτο, γαμώτο...μα...μα... Γιατί;

Ακούγεται το μετρό που έρχεται.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πάνω στην ώρα, έρχεται το τρένο μου...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μπεατρίτς!

(Από την έκπληξη στο άκουσμα του ονόματός της, μένει να την κοιτάζει)

ΜΗΝ ΤΟ ΚΑΝΕΙΣ!!! Όχιιιι... έλα 'δώ...!

Έρχεται το μετρό. Η ΓΚΛΟΡΙΑ αρπάζει την ΜΠΕΑΤΡΙΣ πριν πέσει. Αγκαλιάζονται. Εξαφανίζεται ο σταθμός του μετρό.

Ακούγεται το “Help”, των Beatles.

Φωτίζεται η ΜΕΤΣΕ, η οποία περπατάει προς το δεξί άκρο της σκηνής. Εμφανίζεται μια σειρά θέσεων κινηματογράφου.

Εσωτερικό κινηματογραφικής αίθουσας. Θέσεις. Η ΓΚΛΟΡΙΑ κάθεται στο δεξί άκρο. Έρχεται η ΜΕΤΣΕ με τον φακό της.

ΜΕΤΣΕ: Γκλόρια, αγάπη μου, μωρό μου, τι κάνεις;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τα ίδια.

ΜΕΤΣΕ: Δε σε είδα να μπαίνεις. Τι ήρθες να κάνεις;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Να δω την ταινία.

ΜΕΤΣΕ: Πάλι; Την έχεις δει εφτά φορές!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αφού το ξέρεις, μ' αρέσει ο πρωταγωνιστής.

ΜΕΤΣΕ: Δε βλέπω τι του βρίσκεις.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αφού προσεύχεσαι όλη μέρα για να μείνεις τυφλή.

ΜΕΤΣΕ: Σε τρώνε οι δαίμονες της σάρκας.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μ' αρέσει ο "Miky Ruky", πού είναι το πρόβλημα; Αυτή η ταινία με χαλαρώνει, πού είναι το πρόβλημα; Έρχομαι όσες φορές θέλω, πού είναι το πρόβλημα;

ΜΕΤΣΕ: Πουθενά. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Απλώς μια δεσποινίδα όπως εσύ δεν πρέπει να βλέπει τέτοιου είδους απαγορευμένες ταινίες.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εσύ τη βλέπεις κάθε μέρα.

ΜΕΤΣΕ: Γιατί εγώ δουλεύω εδώ.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και κάθε φορά που δείχνει την πλάτη του RUKI κλείνεις τα μάτια;

ΜΕΤΣΕ: Ναι. Όχι. Φυσικά!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κι αφού κλείνεις τα μάτια: πώς κάνεις τη δουλειά σου;

ΜΕΤΣΕ: Γιατί εγώ...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μήπως βλέπεις και με κλειστά τα μάτια;

ΜΕΤΣΕ: Όχι, αλλά... (ΦΩΝΑΖΕΙ) ΣΕ ΜΙΣΩ! Κι εγώ που χάρηκα όταν σε είδα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κράτα τη χαρά σου. Δε θα φύγω.

ΜΕΤΣΕ: Ακριβώς τώρα σε σκεφτόμουνα. Είμαι πολύ λυπημένη, Γκλόρια. Νιώθω χάλια.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πήγαινε για εξομολόγηση.

ΜΕΤΣΕ: Ζω τη χειρότερη εποχή της ζωής μου.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γράψε ένα σήριαλ.

ΜΕΤΣΕ: Μην κοροϊδεύεις. Ζω έναν εφιάλτη... Εγώ... Έχει αλλάξει το σώμα μου, καταλαβαίνεις; Δεν είναι το ίδιο.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Έχεις παχύνει. Φαίνεται.

ΜΕΤΣΕ: Είμαι πάγος.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πάγος;

ΜΕΤΣΕ: Σαν πεθαμένη. Κρύα...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σου 'χει πέσει η πίεση;

ΜΕΤΣΕ: Όχι, απλώς... απλώς... Δε νιώθω τίποτα στο σώμα μου!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Α!. Έχεις εμμη εμμη... μα εσύ δεν είσαι γριά, Μέτσε.

ΜΕΤΣΕ: Κι όμως είμαι.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εκτός αν εννοείς εγκεφαλικά.

ΜΕΤΣΕ: Το σώμα λέω, όχι το κεφάλι.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και να σου πω ρε Μέτσε... Εδώ δοκίμασες καθόλου;

ΜΕΤΣΕ: Δείξε επιτέλους λίγο σεβασμό! Είμαι πέντε χρόνια χήρα κι άλλα τόσα που δεν έχω κοιτάξει άντρα!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εκείνοι;

ΜΕΤΣΕ: Τι εκείνοι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σε κοιτάζουν;

ΜΕΤΣΕ: Συνέχεια. Κι εγώ προσπαθώ να τους αποφύγω, αλλά δεν μπορώ. Τραβάω τη φούστα προς τα κάτω, τραγουδάω αληλούια, προσεύχομαι στον Χριστό, αλλά αυτοί εκεί. Φλογερά, Γκλόρια, λάγνα. Κι εγώ λέω μέσα μου “ο σατανάς είναι”, δε φτάνει όμως.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ο σατανάς μπορεί να σου δώσει χαρά για ένα βράδυ.

ΜΕΤΣΕ: Αυτό είναι αμαρτία.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Για ένα βράδυ δεν είναι αμαρτία, Μέτσε.

ΜΕΤΣΕ: Δεν πρέπει να σκέφτομαι τέτοια πράγματα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Θα έπρεπε. *(Την κοιτάζει)* Ωστε λοιπόν είσαι σε εμμηνόπαυση και με τη λίμπιντο υπό το μηδέν.

ΜΕΤΣΕ: *(Λυπημένη)* Νομίζω πως ναι.

Μπαίνει η ΜΠΕΑΤΡΙΣ με γλυκά και ποπ-κορν.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν είχε φιστίκια. Σου έφερα ποπ-κορν.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Χοσεφίνα, να σου συστήσω τη Μέτσε.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μπεατρίς. Γεια.

ΜΕΤΣΕ: Γεια!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Η Μέτσε δουλεύει εδώ.

ΜΕΤΣΕ: *(Τη φωτίζει)* Είμαι η ταξιθέτρια...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τι λες, προλαβαίνω να πάω στην τουαλέτα;

ΜΕΤΣΕ: Εξαρτάται από το τι θα κάνεις.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Θα φτιαχτώ λιγάκι. Να μωρέ... είναι ένας άντρας εκεί έξω που θέλει να μου πιάσει την κουβέντα.

ΜΕΤΣΕ: Τον ξέρεις;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όχι, αλλά...

ΜΕΤΣΕ: Τότε μην του δίνεις θάρρος.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν του έδωσα.

ΜΕΤΣΕ: Κοίταξες τα χέρια του;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γιατί, Μέτσε;

ΜΕΤΣΕ: Δαχτυλίδι...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δε φοράει.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εργένης.

ΜΕΤΣΕ: Τέτοιους πρέπει να ψάξεις κι εσύ.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αμήν.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Θα γυρίσω γρήγορα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Με την ησυχία σου. Έχει δεκαπέντε λεπτά διαφημίσεις κι ένα βιντεοκλίπ των Beatles.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν το χάνω.

ΜΕΤΣΕ: Αν και στις γυναικείες έχει πάντα ουρά, λες και καμιά δεν κατουράει στο σπίτι.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Για να μη χαλάσουν χαρτί;

ΜΕΤΣΕ: Έτσι όπως είναι τα πράγματα, αγάπη μου, τις καταλαβαίνω...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πάντως ακόμα και γι' αυτό πληρώνεις. Δεν ξέρω εδώ, αλλά στο...

ΜΕΤΣΕ: Κι εδώ αγάπη μου. Στις απογευματινές προβολές και στη μεταμεσονύχτια, που έχει κόσμος. Πληρώνεις όχι μόνο για το χαρτί αλλά και για το κατούρημα.

Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ φεύγει τρέχοντας.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ούτε να χέσει με την ησυχία του δεν μπορεί κανείς πια, Μέτσε.

ΜΕΤΣΕ: Τα ύστερα του κόσμου. Τα λέει όλα το Ευαγγέλιο.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Έλεος, Μέτσε: λέει το ευαγγέλιο ότι θα πληρώσουμε για το χέσιμο;

ΜΕΤΣΕ: Στην Αποκάλυψη...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Το λέει; Έτσι ακριβώς;

ΜΕΤΣΕ: Όχι με αυτές τις λέξεις, αλλά υπονοείται...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και πώς διάολο μπορεί να υπονοηθεί κάτι τέτοιο...

ΜΕΤΣΕ: Στην “Καταδίκη της Πόρνης της Μεγάλης”, όταν λέει ότι θες να κάνεις κάτι και δεν μπορείς.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κι αυτό είναι το χέσιμο;

ΜΕΤΣΕ: Εννοείται πως...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και γιατί δε χρησιμοποιούν λέξεις που να καταλαβαίνει όλος ο κόσμος;

ΜΕΤΣΕ: Γιατί είναι όλο συμβολικό.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν καταλαβαίνω πώς συμβολίζεται το “κατουράω και χέζω δωρεάν και με την ησυχία μου”.

ΜΕΤΣΕ: Συμβολίζεται, Γκλόρια, συμβολίζεται. Το λέει στο Ευαγγέλιο.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Υπάρχει και τίποτα που δε λέει αυτό το ηλίθιο βιβλίο;

ΜΕΤΣΕ: Την περίπτωση σου.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ποια;

ΜΕΤΣΕ: Αυτά που κάνουν μπαμ από μακριά.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτά που κάνουν τι;

ΜΕΤΣΕ: Ας πούμε, λοιπόν, ότι σήμερα έχεις αυτό το χαμένο ύφος ζωγραφισμένο σε όλο το πρόσωπο. Τι έπαθες;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τίποτα.

ΜΕΤΣΕ: Τίποτα; Το ίδιο είπε κι η αδερφή μου η Σεσίλια όταν γύρισε ένα βράδυ μ’ αυτό ακριβώς το ύφος της καμήλας που βρέθηκε ξαφνικά στον Βόρειο Πόλο. “Τι έχεις, αδερφούλα;” “Τίποτα, Μέτσε, δεν έχω τίποτα”. Και την επόμενη ακριβώς στιγμή βούτηξε από το μπαλκόνι.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σκοτώθηκε πηδώντας από το μπαλκόνι;

ΜΕΤΣΕ: Όχι, δε σκοτώθηκε. Ήταν πρώτος όροφος. Σημασία όμως έχει η πρόθεση. Έλα, λέγε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ωχου, Μέτσε. Άσε με.

ΜΕΤΣΕ: Έχει να κάνει μ’ αυτόν τον μακροβιοτικό, τον γκόμενό σου;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν έχω γκόμενο.

ΜΕΤΣΕ: Εγώ σου είπα, η σειρά σου τώρα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Είναι προσωπικά.

ΜΕΤΣΕ: Αφού είναι προσωπικά, πώς μπορούμε να τα μάθουμε;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ρώτα το Ευαγγέλιο, που τα ξέρει όλα.

ΜΕΤΣΕ: Αχ, Γκλόρια, πραγματικά δεν τα 'χεις βρει με τον Χριστό.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Όντως. Δεν τα 'χουμε βρει. Είμαστε στα μαχαίρια. Και συγκεκριμένα σήμερα είμαι εξοργισμένη με τον Θεό. Γιατί όλοι οι άντρες, ακόμα κι Αυτός, παρά την αγιοσύνη του, είναι πολύ μαλάκες.

ΜΕΤΣΕ: Ιησούς Χριστός νικά κι όλα τα κακά σκορπά. Μη λες τέτοια, ο Θεός θα σε τιμωρήσει. Θυμήσου την τελευταία φορά τι κακό σε βρήκε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι έγινε;

ΜΕΤΣΕ: Σου έδωσε ένα μάθημα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ο Θεός ποτέ δε μου έδωσε μαθήματα, Μέτσε, μη λες ό,τι σου κατέβει.

ΜΕΤΣΕ: Α, έτσι; Και γιατί νομίζεις ότι έβγαλες εβδομήντα πέντε μιμίκια που γέμισαν το πρόσωπό σου σαν αποικία αφρικανικών μυρμηγκιών;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτό το παθαίνουν όλες οι κοπέλες στην εφηβεία.

ΜΕΤΣΕ: Στα 32 τους;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σύμπτωση ήταν. Μόλυνση...

ΜΕΤΣΕ: ...που κατάφερες να γιατρέψεις μόνο με την προσευχή. Όπως ο έρπης που έβγαλες στο...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μέτσε!

ΜΕΤΣΕ: Τέλος πάντων, εκεί.

Ή όπως εκείνη τη φορά που...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μέτσε, δεν τους χρειάζομαι σήμερα τους Μάρτυρες του Ιεχωβά.

ΜΕΤΣΕ: Ευαγγελιστές, όλα κι όλα, εγώ δε σ' έβρισα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εσύ δεν μπορείς να καταλάβεις τον έρωτα.

ΜΕΤΣΕ: Α έτσι; Για πες μου: τι σου έκανε ο μακροβιοτικός ανατολίτης;

Η ΓΚΛΟΡΙΑ κρύβει το πρόσωπό της. Δακρύζουν τα μάτια της.

Συνεχίζει να σου φέρεται σαν να 'σαι ηλίθια. Έτσι δεν είναι; Και στο έχω πει χίλιες φορές, εσύ όμως δε θες να μ' ακούσεις, Γκλόρια. Μην πηγαίνεις με παντρεμένους. Και πόσο μάλλον με καρδαμωμένους χορτοφάγους.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μπορεί να είναι χορτοφάγος χωρίς να μοιάζει με πτώμα.

ΜΕΤΣΕ: Κάνεις λάθος. Πρέπει να είναι απολειφάδι και να ζητάει συγγνώμη. Ο δικός σου έχει κοιλίτσα και είναι πιο κρεατοφάγος κι απ' τον σκύλο του χασάπη, που μέχρι και έντομα καταπίνει... Άκου, Γκλόρια, μπορεί να είμαι δούλη του Θεού, είμαι όμως και γυναίκα. Νομίζεις ότι ακολουθώ το Ευαγγέλιο επειδή δεν ξέρω απ' αυτά; Το αντίθετο... Αυτά τα κάνουν οι βλαμμένες από την Αδελφότητα, που δεν είναι ούτε δεκαπέντε χρόνων και νιώθουν άγιες επειδή είναι παρθένες.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Παρθένες; Κούνια που σε κούναγε!

ΜΕΤΣΕ: Εγώ μπήκα μεγάλη σ' αυτά κι ευχαριστώ τον Κύριο γιατί έχω αμαρτήσει πολύ. Αμαρτίες εδώ, αμαρτίες εκεί. Πολλές, πάρα πολλές αμαρτίες και όλες διαφορετικές και διαφορετικού μεγέθους και πάχους.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μα, εγώ Μέτσε, νόμιζα ότι ήσουν «κρύα».

ΜΕΤΣΕ: Έκανα και δυο γάμους και τιμωρήθηκα. Γιατί δυο γάμοι είναι τιμωρία. Έχω την εμπειρία της ζωής κι έχω και την εμπειρία του Ευαγγελίου και του Χριστού. Και σου ορκίζομαι, σε διαβεβαιώνω ότι ο Χριστός τουλάχιστον δεν αφήνει τέτοιες μελανιές.

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Ανήσυχη)* Έχω μελανιά;

ΜΕΤΣΕ: Στον ώμο.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Άθλιο και σιχαμένο κτήνος, καθοίκι του κερατά.

ΜΕΤΣΕ: Ιησούς Χριστός Νικά! *(Στον ουρανό)* Πάτερ, άφες αυτή, είναι πολύ χάλια η κακομοίρα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Φαίνεται πολύ;

ΜΕΤΣΕ: Μπορείς να πεις πως είναι πιπιλιά. Τι έγινε;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μαλώσαμε.

ΜΕΤΣΕ: Ως συνήθως.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτή τη φορά είναι οριστικό. Άγριος καβγάς.

ΜΕΤΣΕ: Απ' ό,τι φαίνεται σε κέρδισε από τον πρώτο γύρο.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πού να δεις τι έγινε μετά...

ΜΕΤΣΕ: Μετά από τι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Όταν γύρισα.

ΜΕΤΣΕ: Γύρισες! Τελικά εσύ είσαι πραγματική χριστιανή. Θεέ μου, ιδού η μάρτυρας που έψαχνες!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Είχα αφήσει την τσάντα μου στο δωμάτιο.

ΜΕΤΣΕ: Και τον είδες;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ακόμα εκεί ήταν το καθοίκι... Μεθυσμένος. Ευτυχώς η Καρμέλα έμεινε στην πόρτα και δεν είδε τίποτα.

ΜΕΤΣΕ: Καρμέλα; Μπετούνια δεν τη λένε;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ναι, όντως, Μπετούνια.

ΜΕΤΣΕ: Και η μελανιά;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Διαμαρτυρήθηκα.

ΜΕΤΣΕ: Και σε χτύπησε;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μέτσε, δε με χτύπησε. Το “χτυπάω” είναι για αδερφές. Μου έριξε μία και με άφησε ξερή.

ΜΕΤΣΕ: Δε μαθαίνεις εσύ. Ποτέ μην τον αφήνεις να σε χτυπήσει. Υπάρχουν κανόνες στις σχέσεις των ζευγαριών. Και καλά θα κάνεις να τους τηρείς.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σοβαρά; Και πού υπάρχουν αυτοί οι κανόνες, σε κάποιο χαρτάκι, σε κάποιον πίνακα, στη Βίβλο, κάπου αλλού; Γιατί όταν σου 'ρχεται η σφαλιάρα μέσ' στα μούτρα, εκεί δεν υπάρχουν κανόνες ούτε λόγια ούτε τίποτα. Εκεί υπάρχει απλώς ένας πόνος, τα σπασμένα σου μούτρα κι ένα πρήξιμο πιο άσχημο κι απ' τον Διάολο.

ΜΕΤΣΕ: Ένας απ' αυτούς τους κανόνες λέει: “μην τα φτιάχνεις με παντρεμένους”.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μισό λεπτό να σημειώσω: παντρεμένοι όχι.

ΜΕΤΣΕ: Σε δένουν και ποτέ δεν αφήνουν τη γυναίκα τους.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ε λοιπόν, μάλλον δίκιο έχεις. Κάνεις τα αδύνατα δυνατά για να συμπεριφερθείς σαν παρθένα και τελικά στο τέλος πάντα σε αντιμετωπίζουν σαν πουτάνα.

ΜΕΤΣΕ: Μην το λες αυτό, θα βάλω τα κλάματα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν ξέρω τι να κάνω, Μέτσε. Μου είπε ότι αν φύγω θα με σκοτώσει.

ΜΕΤΣΕ: *(κοιτάζοντας το πρόσωπό της)* Και πόσες φορές μπορούν να σε σκοτώσουν;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Όσες θέλουν, μέχρι να τους πάρει ο ύπνος.

Μπαίνει η ΜΠΕΑΤΡΙΣ βιαστικά.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γκλόρια, Γκλόρια... Με κάλεσε σπίτι του...

ΜΕΤΣΕ: Και θ' αφήσεις μόνη της την Γκλόρια σε μια τέτοια στιγμή απροσμέτρητης κακοτυχίας;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Απροσμε- τι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Δείχνει το πρόσωπό της)* Εντάξει είμαι, κάνε τη δουλειά σου Μαρισόλ.

ΜΕΤΣΕ: Δεν πρέπει...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Στάσου μισό λεπτό...

Η ΓΚΛΟΡΙΑ σηκώνεται. Βγάζει από την τσάντα της ρουζ και κοκκινάδι. Μακιγιάρει λίγο την ΜΠΕΑΤΡΙΣ.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μη σε περάσει για καμιά βλαμμένη. Μπορεί να τρομάξει. Χαμογέλα λίγο, έτσι. Όχι έτσι. Έτσι (*Το κάνει*) και να τον κοιτάς βρώμικα, τρέλανέ τον. Φάτον. Δάγκωσέ τον, γρατζούνισέ τον, πιες τον στο ποτήρι. Όπως η Κιμ Μπάσιντζερ. “*Oh my good*”.

ΜΕΤΣΕ: Θεός φυλάξοι, μη λες τέτοιες...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Προσπάθησε να με φιλήσει.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δώσ’ του θάρρος. Οι άντρες πιστεύουν ότι αυτή η ταινία μάς καυλώνει.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Αυτό ακριβώς μου είπε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Νομίζεις ότι ξέρουν και τίποτε άλλο να πουν; Ο πρώην μου με έφερε εφτά φορές. Και τις εφτά φορές καταλήξαμε να ξυπνήσουμε τον ρεσεψιονίστ του ξενοδοχείου.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: (*Στη ΜΕΤΣΕ*) Είμαι ωραία;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κούκλα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Το πρώτο μου ραντεβού εδώ κι έναν χρόνο.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και πάρε λεφτά. Πάρ’τα όλα. Απόλαυσε τη ζωή και στα κομμάτια τα πρέπει. Μια όμορφη βραδιά σε βοηθάει να ξεχνάς.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Θα στο χρωστάω μια ζωή.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γι’ αυτό είναι οι φίλες. Αύριο έλα για τρέξιμο μαζί μας στο πάρκο, γιατί τα ’χεις τα κιλάκια σου, το ξέρεις. Και μας λες και τι έγινε.

Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ και η ΓΚΛΟΡΙΑ φιλιούνται. Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ φεύγει.

ΜΕΤΣΕ: Εμένα ποτέ δε με φίλησες έτσι!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Το απαγορεύει η θρησκεία σου.

ΜΕΤΣΕ: Δεν είναι αλήθεια.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι σημασία έχει!

ΜΕΤΣΕ: Τώρα που έχεις καινούργια φίλη, οι παλιές δε σου κάνουμε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σε παρακαλώ!

ΜΕΤΣΕ: Είναι υποκρίτρια, εγώ στο λέω...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Είναι μια γυναίκα σαν όλες τις άλλες.

ΜΕΤΣΕ: Πιο κάλπικη κι από ένα νόμισμα των οκτώ ευρώ.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Καλά...

ΜΕΤΣΕ: Κι έσμιξε με μια άλλη που δεν πάει πίσω.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κοντεύεις να σκάσεις απ' τη ζήλεια σου!

ΜΕΤΣΕ: Κατά τα σκατά και το φτυάρι!!!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μέτσε!

ΜΕΤΣΕ: Συγχώρα με Κύριε Μεγαλοδύναμε και Ποιητή των Όλων. Δεν πρέπει να λέω τέτοια λόγια!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ε ρε και να σ' άκουγε ο ποιμενάρχης σου!

ΜΕΤΣΕ: Θεούλη μου, συγχώρα με, συγχώρα με, συγχώρα με.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν υπάρχει λόγος να το παίρνεις έτσι, Μέτσε. Δεν πρέπει να ζηλεύεις· εσύ είσαι η αδερφική μου φίλη.

ΜΕΤΣΕ: Έχω γίνει πολύ παρορμητική.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτή σου την πλευρά δεν την ήξερα.

ΜΕΤΣΕ: Αλλάζω, Γκλόρια. Και φοβάμαι.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Όλες αλλάζουμε.

ΜΕΤΣΕ: Ναι, αλλά εγώ αλλάζω αντίστροφα. Οπισθοδρομώ (*Λυπημένη*). Ζηλεύω τα πάντα. Θέλω τα πάντα. Νιώθω πως η ζωή είναι μικρή...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εσύ το λες αυτό, δεν το πιστεύω!

ΜΕΤΣΕ: Γιατί;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γιατί είσαι απ' αυτούς που έχουν πάντα μια απάντηση για όλα.

ΜΕΤΣΕ: Τώρα πια δεν έχω καμία.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αγάπη χρειάζεσαι, όπως η Καρμέλα.

ΜΕΤΣΕ: Δεν έπρεπε να την ενθαρρύνεις.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν είναι μωρό, Μέτσε. Στην ηλικία μου είναι.

ΜΕΤΣΕ: Δεν έχεις ηθική.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Να τη βράσω την ηθική! Αν ήξερες τι ήθελε να κάνει...

ΜΕΤΣΕ: (*Χαρούμενη, ξαφνικά*) Προβλήματα;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Φυσικά, ουράνιε γύπα.

ΜΕΤΣΕ: Είμαι ειδική στα προβλήματα. Ίσως ο λόγος του Χριστού...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτή και με του μουγγού τον λόγο βολεύεται.

ΜΕΤΣΕ: Τόσο σοβαρά είναι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Άκου λοιπόν. Τη συνάντησα που λες στο μετρό, ένα μέρος κάτω απ' τη γη με κάτι τρενάκια που έρχονται το ένα πίσω απ' το άλλο και...

ΜΕΤΣΕ: Γκλόρια, ξέρω τι είναι το μετρό.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πότε το έμαθες, καινούργιο είναι.

ΜΕΤΣΕ: Πες μου τι έπαθε η Στεφανία!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Α. Λοιπόν, ήθελε να αυτοκτονήσει. Να βουτήξει στις γραμμές του τρένου. Να πέσει σαν τσαλακωμένη σακούλα σκουπιδιών, σαν άχρηστο σκουπίδι, σαν κάποιος που δεν τον ενδιαφέρει τίποτα πια. Ήθελε να σκοτωθεί κι εγώ την έσωσα.

ΜΕΤΣΕ: Μαλάκα!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι είπες;

Η ΜΕΤΣΕ επαναλαμβάνει τη λέξη, αλλά χαμηλόφωνα.

ΜΕΤΣΕ: Θεέ μου, συγχώρα με για τη βρισιά.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μαλάκα! Μαλάκα! Μαλάκα! Τι άλλο να πεις; Μέχρι κι ο Θεός είπε “μαλάκα” όταν το έμαθε. Ξέρεις ότι δεν του αρέσουν οι αυτόχειρες.

ΜΕΤΣΕ: Και γιατί ήθελε να αυτοκτονήσει;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δε μου είπε. Αλλά εγώ νομίζω ότι θέλει να πεθάνει γιατί τρώει πιο πολύ κρέας κι από σκύλο... Και να σου πω και κάτι: συγγνώμη κιόλας, αλλά κάποιος που τρώει κρέας τρεις φορές τη μέρα σίγουρα είναι υποψήφιος αυτόχειρας.

ΜΕΤΣΕ: Κανείς δε σκοτώνεται επειδή τρώει κρέας, Γκλόρια. Το αντίθετο μπορεί, επειδή δεν τρώει.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τότε θα θέλει να σκοτωθεί επειδή είναι χωρισμένη.

ΜΕΤΣΕ: Αχ, Γκλόρια, τι αθώα που είσαι. Αν όλες οι χωρισμένες αυτοκτονούσαν, θα ερήμωνε η χώρα. Θα εξαφανίζονταν οι γυναίκες από τη μαμά πατρίδα. Είμαστε η απόλυτη πλειοψηφία. Δες με εμένα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εσύ δεν είσαι χωρισμένη...

ΜΕΤΣΕ: Γιατί πρόλαβα και χήρεψα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν είναι το ίδιο.

ΜΕΤΣΕ: Πάνω κάτω το ίδιο είναι. Ο Θεός είναι μεγάλος, μωρό μου.
(Χαμηλώνουν λίγο τα φώτα) Ξεκινάει.
(Κοιτάζει προς τη μεριά που βρίσκεται η ΜΠΕΑΤΡΙΣ)
Αύριο στο βουνό για γυμναστική, στις έξι.
Ίσως μπορώ να τη βοηθήσω. Είμαστε ειδικές σε άτομα που θέλουν να αυτοκτονήσουν. Τους επαναφέρουμε στον δρόμο του Θεού.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τότε καλύτερα να πέσει στις γραμμές του μετρό.

ΜΕΤΣΕ: Στην Ιαπωνία δοκιμάζουν ένα σύστημα με καθρέφτες στις αποβάθρες.

GLORÍA: Γιατί;

ΜΕΤΣΕ: Για να βλέπει τα μούτρα του αυτός που θα πέσει και να συλλογίζεται.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και δουλεύει;

ΜΕΤΣΕ: Όχι, πού να δουλέψει; Αυτοί είναι παγανιστές.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και άσχημοι.

ΜΕΤΣΕ: Μην το λες αυτό. Είναι περίεργοι, αλλά όχι άσχημοι.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εσύ πάντως, αν κοιταχτείς στον καθρέφτη, θα πηδήξεις δυο φορές.

Σβήνουν τα φώτα. Αρχίζει η ταινία.

ΜΕΤΣΕ: *(Σηκώνεται)* Θα σε δω αύριο και θα μου πεις τι έγινε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εντάξει.

ΜΕΤΣΕ: Γκλόρια...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ναι...;

ΜΕΤΣΕ: Φίλησέ με όπως εκείνη.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σαν πεντάχρονο κάνεις.

Τη φιλάει.

ΜΕΤΣΕ: Πρέπει να φύγω...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αύριο στις έξι στο βουνό.

Η ΜΕΤΣΕ αρχίζει να αποχωρεί. Κοντοστέκεται.

ΜΕΤΣΕ: Είναι στην πόρτα... Φιλιούνται!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Για να δω...

ΜΕΤΣΕ: Κοίτα...

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Πάει δεξιά-αριστερά)* Δε βλέπω καλά...

ΜΕΤΣΕ: Δε νομίζω να κάτσει μαζί σου...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν το πιστεύω, κοίτα τη σιγανοπαπαδιά!

ΜΕΤΣΕ: Κι ο άντρας ευκαιρία δε χάνει. Κοίτα πού της βάζει χέρι.

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Κοιτάζει προς το σημείο)* Καλά κάνει! Ένα καλό ζουληγματάκι θα την κάνει να ξεχάσει ότι ήθελε να... Γαμώτο! *(Δυνατά)* Παλιοαρχίδι του κερατά, καθοίκι, κάθαρμα, παλιογουρούνι, βρωμόσκυλο...!

ΜΕΤΣΕ: Κορίτσι μου!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτός είναι.

ΜΕΤΣΕ: Ποιος;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κοίτα καλά, θεόστραβη ευαγγελίστρια, κοίτα καλά.

ΜΕΤΣΕ: Δε βλέπω...

Ακούγονται φωνές που τους κάνουν παρατήρηση.

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Σηκώνεται έξαλλη)* Να δεις που κάποιον θα σκοτώσω!

ΜΕΤΣΕ: Μα ησύχασε επιτέλους, μας ακούνε. Τι έγινε;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Η σιγανοπαπαδιά φιλιέται με τον γκόμενό μου!

ΜΕΤΣΕ: Ιησούς Χριστός Νικά! Παντού τα χώνει τα χεράκια του! Κι αυτή τον αφήνει!

Η ΓΚΛΟΡΙΑ επιχειρεί να πάει προς το μέρος τους. Η ΜΕΤΣΕ την κρατάει.

Τι θα κάνεις;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Θα την πάω στο μετρό-σιδηρόδρομο και θα τη σπρώξω για να γίνει κιμάς.
Τα βλέπεις; Τα βλέπεις; Αυτές είναι οι χειρότερες. Αυτές που το παίζουν αδύναμες.

ΜΕΤΣΕ: Δε φταίει αυτή (*Τους κοιτάζει αποσβολωμένη*). Πω πω... και πόση ώρα φιλιούνται.

Η ΓΚΛΟΡΙΑ αρπάζει με μανία τα ποπ-κορν απ' τα χέρια της ΜΕΤΣΕ.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κι εγώ της έβαψα τα μάτια και το στόμα, και της έδωσα και λεφτά! Πόσο ηλίθια είμαι όμως! Πόσο ηλίθια!

Φωνές που της λένε να το βουλώσει.

Δεν το βουλώνω!

Και να σου πω και κάτι; Τώρα αμέσως πάω και τους βγάζω τα μάτια και των δυο! (*Σηκώνεται και περπατάει έξαλλη προς την πόρτα*) Για ελάτε εδώ εσείς οι δυο!

Η ΓΚΛΟΡΙΑ, έξαλλη πηγαίνει προς την ΜΠΕΑΤΡΙΣ.

Η ΜΕΤΣΕ την κρατάει.

Φώτα.

Φωνές ανθρώπων που διαμαρτύρονται.

Ακούγεται το «It's Been a Hard Day's Night» των Beatles.

Σκοτάδι.

*6:30 της επόμενης μέρας. Πάρκο.
Ακούγονται λαχανιάσματα και κουδούνια ποδηλάτων.
Στη μια μεριά, παγκάκι και βράχος.*

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: *(Κουρασμένη)* ... Δεν αντέχω άλλο, Γκλόρια. Δεν έχω... Δεν μπορώ άλλη γυμναστική. Γκλόριαααααα!

Μπαίνει η ΓΚΛΟΡΙΑ απ' την άλλη μεριά της σκηνής. Έχει μια μικρή μελανιά στην πλάτη.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Έλα, νιώσε τον πόνο, σύρε το κορμί σου πάνω στις πέτρες. Να βλαστήσει η γόνιμή σου κυτταρίτιδα στην παχιά λάσπη!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Σταμάτα αυτό το πράγμα, Γκλόρια...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ζήτα έλεος.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Έλεος!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν έχεις εγωισμό.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ δεν έχω τίποτα πια.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Φυσικά και δεν έχεις: σου έριξα δηλητήριο στο νερό.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Σε παρακαλώ, πρέπει να μ' ακούσεις...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κυάνιο με ποντικοφάρμακο, εντομοκτόνο, εντομοαπωθητικό και θειάφι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εντάξει, Γκλόρια! Εντάξει! Άντε στο διάολο!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Α, τι λεξιλόγιο!

*Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ χειρονομεί ενοχλημένη.
Η ΓΚΛΟΡΙΑ βγάζει το σακίδιο και το αφήνει πάνω στο παγκάκι.*

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Άκουσέ με καλά: Δεν ήξερα ότι είναι ο γκόμενός σου.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν ένιωσα τίποτα όταν σας είδα να φιλιέστε. Το μόνο που αισθάνθηκα

είναι λύπη για σένα, Μαρία-Αντόνια.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Είμαστε πάνω από δώδεκα ώρες μαζί κι ακόμα δεν ξέρεις το όνομά μου.

Φτάνει η ΜΕΤΣΕ με το ποδήλατο. Κουβαλάει μια τσάντα κι ένα μικρό γουόκμαν με τραγούδια των ευαγγελιστών.

ΜΕΤΣΕ: Ευτυ... ευτυχώς που σταματήσατε... Γιατί σας είδα... εκεί κάτω... και δώσ' του τρέξιμο... για να σας προλάβω...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σβήσε αυτό το σατανικό μαραφέτι, Μέτσε, γιατί θα σου το βάλω στο...

ΜΕΤΣΕ: Γκλόρια!

ΓΚΛΟΡΙΑ: ...στο αυτί.

ΜΕΤΣΕ: *(Τραγουδάει με τη μουσική) (Εδώ μπορείτε να βρείτε ένα πραγματικό τραγουδάκι των Ευαγγελιστών από το you tube! Αυτό που παραθέτω δεν υπάρχει, είναι κατά προσέγγιση μετάφραση του ισπανικού.)*
*“Μόνο ο Χριστός θα σε βοηθήσει
Μόνο το φως του μπορεί τις αμαρτίες σου να ξεπλύνει.
Αλληλούια, ο Ιησούς όλους τους αγαπάει
Κι εγώ υμνώ τη θεϊκή του ειρήνη.”*

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Σταματάει τη γυμναστική)* Τραγουδάκια για καθυστερημένους στις έξι το πρωί. Γαμώτο μου, Μέτσε, θα βαρέσουμε καμιά κρίση Αλτσχάιμερ ή Πάρκινσον αν συνεχίσεις μ' αυτό το πράγμα!

ΜΕΤΣΕ: *(Σβήνει τη μουσική. Στην ΜΠΕΑΤΡΙΣ)* Πώς είναι το χέρι σου;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Καλύτερα.

ΜΕΤΣΕ: Χθες το βράδυ παραλίγο να της το βγάλεις.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σήμερα θα ολοκληρώσω το έργο.

ΜΕΤΣΕ: *(Στην ΜΠΕΑΤΡΙΣ)* Η σκηνή που έγινε ήταν για ρεπορτάζ στην τηλεόραση. Η Γκλόρια να θέλει να σε σκοτώσει. Εσύ όπου φύγει φύγει να γλιτώσεις, εκείνη να ουρλιάζει και το Μαρούλι να τρέχει... Αλλά τελικά, χάρη στον Μεγαλοδύναμο, βρέθηκε η λύση. Το μακροβιοτικό μαρούλι δε θα μας

ξαναενοχλήσει.

(Η ΜΕΤΣΕ κοιτάζει προς την ΜΠΕΑΤΡΙΣ)

Ωστε λοιπόν θες ν' αυτοκτονήσεις;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: *(Κοιτάζει τη ΓΚΛΟΡΙΑ)* Τι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γαμώτο μου, Μέτσε. Πόσο τακτ πλέον, πόσο!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Νόμιζα πως ήσουνα φίλη...!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν ξέρω πού το έμαθε, αλήθεια.

ΜΕΤΣΕ: Είπα κάτι που δεν έπρεπε...;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: *(Προσπαθεί να φύγει από τα αριστερά)* Απορώ γιατί σε γνώρισα...

Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ κλαίει. Η ΜΕΤΣΕ τη σταματάει.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σαν τα μούτρα σου τα 'κανες, βλαμμένη.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: *(Κλαμένη)* Η προδοσία, πάντα η προδοσία.

ΜΕΤΣΕ: Κάτσε, κάτσε, μην κάνεις έτσι. Δεν είμαστε εχθροί.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γαμώτο μου, μην κλαις... Δε γουστάρω...

Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ κλαίει.

ΜΕΤΣΕ: Στη ζωή όλα θεραπεύονται, εκτός από τον θάνατο, Μπεατρίς. Υπακοή, υποταγή και προσευχή. Το ξέρεις ότι οι αυτόχειρες δεν έχουν θέση στον ουρανό; Κλάψε, καλό κάνει. Ξεπλένει τις αμαρτίες. Αμάρτησες στη ζωή σου και τόλμησες να παρακούσεις τον νόμο του Θεού. Κλάψε και μετανόησε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δε μας παρατάς ρε Μέτσε, ό,τι γουστάρει θα κάνει, μόνο να μην κλαίει.
Μισώ τους ανθρώπους που κλαίνε γιατί με κάνουν να κλαίω. Δεν έγινε και καμιά τραγωδία.

(Κλαγουρίζει κι εκείνη)

Μην κλαις, το κλάμα είναι για τις γυναicoύλες. Μια γυναίκα δεν πρέπει ποτέ να κλαίει. Άσε να κλαίνε οι άλλες, όχι εσύ.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ έπρεπε να είμαι νεκρή! Και να μη με λυπούνται οι άλλοι!

Η ΜΕΤΣΕ προσπαθεί να συγκεντρωθεί. Κλείνει τα μάτια, προσεύχεται, μιλάει σε μια ακατάληπτη γλώσσα. Η ΓΚΛΟΡΙΑ κατευθύνεται προς την τσάντα της και βγάζει ένα τσιγάρο μαριχουάνα. Το ανάβει, καπνίζει και το δίνει στην ΜΠΕΑΤΡΙΣ. Η ΜΕΤΣΕ δεν το παίρνει είδηση.

ΜΕΤΣΕ: (Ξαφνικά μιλάει κανονικά) Βρες τη μεγάλη δύναμη του Θεού. Μην παραστρατείς. Ο σατανάς είναι σαν τρίγωνο στην καρδιά, που οι αιχμηρές γωνίες του την πληγώνουν και τη βασανίζουν!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: (Μετά από μια καλή ρουφηξιά) Τώρα νιώθω καλύτερα. Ευχαριστώ.

ΜΕΤΣΕ: Τίποτα. Ήξερα ότι η δύναμή μου θα σε... (Καταλαβαίνει τι συμβαίνει)
Γκλόρια! Τι κάνεις εκεί;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μια τζουρίτσα, Μέτσε.

ΜΕΤΣΕ: Τι; Ναρκωτικά! Ψυχοτρόπα! Εμπόριο!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Όπα, μην υπερβάλλεις.

ΜΕΤΣΕ: Παράνομο εμπόρευμα. Η αστυνομία. Μπορεί να είναι πίσω από αυτό το δέντρο! Θα μας κλείσουν φυλακή! Πέτα το αυτό! Εξουδετέρωσε αυτό το όπλο του σατανά που καταστρέφει το πνεύμα σου. Τόσο χαμηλά έπεσες, Γκλόρια; Ναρκωτικά! Πόσο πιο κάτω;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σιγά ρε Μέτσε κι εσύ, αμέσως “ναρκωτικά”. Είπαμε. Είπαμε. Λίγο χορταράκι. Κατάλοιπα του παρελθόντος. Να θυμηθούμε τα παλιά. Άσε που είναι και εκατό τοις εκατό φυσικό.

ΜΕΤΣΕ: Στις έξι το πρωί!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Στην ανάγκη χαλαρώνει. (Στην ΜΠΕΑΤΡΙΣ) Δε σε χαλάρωσε;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Νιώθω καλύτερα. Δώσε μου λίγο ακόμα.

ΜΕΤΣΕ: Ο πειρασμός. *(Λέει κάτι στα γερμανικά)* Μην επιτρέψεις στον Σατανά να σε οδηγήσει στον καταστροφικό δρόμο της αμαρτίας. «Αποκηρύξτε τις κακές συνήθειες», λέει το Ευαγγέλιο.

Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ καπνίζει.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μέτσε, άσ' τα ψόφια γιατί σε είδα να σηκώνεις τον αγκώνα πάνω από σαράντα επτά φορές μετρημένες.

ΜΕΤΣΕ: Η ευαγγελική εκκλησία επιτρέπει κανένα ποτηράκι κρασί, κανένα ποτάκι, κανένα σφηνάκι *(με δραματικό τόνο)* αλλά όχι τη διαστροφή.

Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ καπνίζει ξανά

Άσε που είναι και βλαβερό. Σκοτώνει τα κύτταρα. Προκαλεί ίλιγγο και πάνω απ' όλα: είναι παράνομο.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν έχει τίποτα το κακό, Μέτσε.

ΜΕΤΣΕ: *(Δραματικά)* Μ' αυτά και μ' αυτά έχεις γίνει έτσι όπως είσαι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πώς είμαι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πώς είναι;

ΜΕΤΣΕ: *(Δραματικά)* Έτσι!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πώς έτσι;

ΜΕΤΣΕ: *(Δραματικά)* “Μια γυναίκα απελπισμένη”.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μια γυναίκα τι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν είμαι μια...

ΜΕΤΣΕ: *(Δραματικά)* Ήθελες ν' αυτοκτονήσεις!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Όχι όμως για έναν μπάφο, Μέτσε, μην είσαι χαζή. Η Μπεατρίς το σκέφτηκε γιατί... Ήταν στο μετρό του σιδηρόδρομου και τότε ήρθα εγώ. Το τρένο θα έφτανε από στιγμή σε στιγμή και... Μόλις την είδα το

κατάλαβα. Ήταν προφανές πως... Ήθελε να αυτοκτονήσει γιατί είναι χωρισμένη... Αυτό είναι όλο...

Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ γελάει. Η ΜΕΤΣΕ και η ΓΚΛΟΡΙΑ την κοιτάζουν.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γκλόρια, όχι, καμία σχέση... *(Γελάει)* Το ότι ήθελα να γίνω κιμάς είναι άσχετο με το διαζύγιο. Τι είναι αυτά που λες!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μα...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Άκου, τίποτα δεν κρατάει αιώνια. Κάνεις δεσμούς και τους ξεκάνεις όταν συνειδητοποιείς ότι πρέπει να ζήσεις όλη σου τη ζωή. Όλη. Όχι κομματάκια.

(Καπνίζει ξανά) Τίποτα δεν κρατάει, κατάλαβέ το επιτέλους. Τίποτα δεν κρατάει. Τίποτα. Ούτε καν αυτό.

(Το πετάει)

Όταν κάποιος πάει να αυτοκτονήσει δε σκέφτεται αυτό. Σκέφτεται άλλα πράγματα. Βλέπεις τη ζωή σου σε μια κλωστή. Βλέπεις όλα τα χρόνια που έζησες, και δε βλέπεις τίποτα. Δε βλέπεις τίποτα όμορφο. Τριάντα δύο χρόνια και τίποτα. Τίποτα. Ποτέ δε σκέφτεσαι ότι θα αυτοκτονήσεις μέχρι που ξαφνικά, το βλέπεις μπροστά σου σαν μια πιθανότητα.

ΜΕΤΣΕ: *(Την πλησιάζει, με ειλικρίνεια)* Μα... Γιατί σκέφτηκες κάτι τόσο φρικτό;

Παύση.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Νομίζω πως...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αχά;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πως...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ναι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ...

ΜΕΤΣΕ: Πες.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μια...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αχά...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μμμμ...

Παύση.

ΜΕΤΣΕ: (*Ξεσπάει*) Μμμμ...! Τι σκατά; (*Την κοιτάζουν*) Θεέ μου συγχώρα με, αλλά με τρώει η περιέργεια. Τι; Τι; Πες, τι!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ίσως ο λόγος, δηλαδή, ένας απ' τους λόγους ήταν... Ήταν μια γυναίκα. Ακριβώς. Μια γυναίκα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Α καλά, μη μου πεις ότι είσαι τζιβιτζιλού!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τζιβιτζιλού; (*Συνειδητοποιεί*) Όχι, καμία σχέση.

ΜΕΤΣΕ: Ο πρώην άντρας σου είχε γκόμενα;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ο “πρώην” μου δεν έχει καμία σχέση. Μιλάω για μια γυναίκα. Πρέπει να ήταν γύρω στα είκοσι πέντε, την είδα στον σταθμό του Μετρό. Ήταν ντυμένη πολύ επίσημα, πολύ κομψά. Ήταν τόσο όμορφη. Έπεσε πάνω μου. Βιαζόταν. Κρατούσε έναν χαρτοφύλακα, κοιτούσε το ρολόι και... βιαζόταν. Αυτό είναι όλο. Τότε κοίταξα τον εαυτό μου και κατάλαβα ότι η γυναίκα αυτή ήταν η γυναίκα που ήθελα να είμαι. Μια γυναίκα βιαστική.

ΜΕΤΣΕ: Μια γυναίκα βιαστική; Ποιος τρέχει;

ΓΚΛΟΡΙΑ: (*καταλαβαίνει την ΜΠΕΑΤΡΙΣ*) Και δεν είσαι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Παντρεύτηκα μικρή, παρά τη θέληση της οικογένειάς μου, ακόμα και τη δική μου. Δεν ήξεραν για την εγκυμοσύνη μου.

ΜΕΤΣΕ: Έχεις παιδί; Θαύμα!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ναι, θαύμα, το θαύμα αυτό όμως κρύβει κι ένα δράμα, Μέτσε. Εγώ τότε αναγκάστηκα να παρατήσω το πανεπιστήμιο. Και τα σχέδια. Εγώ, που ονειρευόμουν ένα γραφείο και μία γραμματέα, έπρεπε να συμβιβαστώ με την ιδέα ότι θα το βλέπω να κάνει τα πρώτα του βήματα και θα του αλλάζω τα ρουχαλάκια για πρώτη φορά και θα ζω το κάθε δευτερόλεπτο

σαν να είναι μια ώρα.

ΜΕΤΣΕ: Αυτό είναι θαυμάσιο. Ένα παιδί, ο Θεός να το έχει καλά. Ο Χριστός είναι αγάπη.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ο Χριστός είναι μια μαλακία, Μέτσε. Δεν ακούς τι σου λέει;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Το παιδί μεγάλωσε, μου 'φαγε όλες μου τις οικονομίες, την ώρα που εγώ... Εγώ, λοιπόν, έκανα μαθήματα και κοιμόμουν με τον άντρα μου. Ζούσα για τα σινεμά το σαββατοκύριακο, τους λίγους φίλους, τις οδηγίες τι να φτιάξω για βραδινό, όλα αυτά τα τίποτα. Έχασα τα χρόνια μου βλέποντας τηλεόραση. Τότε, είδα αυτή τη γυναίκα. Τη φαντάστηκα με ευθύνες, με ένα μεγάλο γραφείο, με μια ατζέντα γεμάτη επαφές και ραντεβού και ζήλεσα. Γιατί αυτή είναι έτσι κι εγώ είμαι απλώς ένα ξυπνητήρι που χτυπάει την ίδια ώρα κι ένα τηλέφωνο κλειστό που δε χτυπάει.

(Στην ΓΚΛΟΡΙΑ)

Δεν έχεις άλλο απ' αυτό;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Φυσικά και έχω. Πάντα ετοιμοπόλεμη. *(Η ΜΕΤΣΕ τη βλέπει)* Έχω κάνει προσκοπίνα.

Η ΓΚΛΟΡΙΑ της δίνει άλλο τσιγάρο.

ΜΕΤΣΕ: Πολύ αργά το καταλάβαμε πως δεν είμαστε πια 18. Είσαι ρομαντική και ονειρεύεσαι πως όλα θα είναι όμορφα, ακόμα κι όταν περνούν τα χρόνια, νομίζεις πως θα σου δοθεί η ευκαιρία για το ωραίο. Μετά όμως, ανακαλύπτεις ότι η ζωή δεν είναι έτσι.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Γιατί χωρίσατε;

ΜΕΤΣΕ: Την παράτησε για άλλη.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όχι, δε με παράτησε. Εγώ τον παράτησα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τον παράτησα. Τον εγκατέλειψα. Έφυγα. *(Μένουν να την κοιτάνε)* Αυτό όμως δεν έχει σημασία.

ΜΕΤΣΕ: Δεν έχει σημασία. Φυσικά έχει σημασία! Γιατί τον παράτησες;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δε νομίζω πως θέλετε να ξέρετε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αν δε μας πεις, η Μέτσε θα κόψει τον λαιμό της.

ΜΕΤΣΕ: Θα σε βοηθήσουμε, θα σε βοηθήσουμε να βγουν στην επιφάνεια οι σκέψεις και τα συναισθήματα μέσα απ' τα βάθη που τα έχεις καταχωνιάσει...

Η ΜΕΤΣΕ βγάζει ένα μπουκαλάκι λικέρ.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κοιτάξτε τη την κυρία!

ΜΕΤΣΕ: Λίγο καύσιμο, για να συνεχίσει...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Υποτίθεται πως είναι αμαρτία.

ΜΕΤΣΕ: *(Πίνει)* Ο σατανάς είναι στη διαστροφή, όχι στο λικέρ. Αμαρτία είναι να μεθύσεις, όχι όμως να πεις... όχι να πεις...

Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ κατεβάζει μια μεγάλη γουλιά.

Η ΜΕΤΣΕ της παίρνει το μπουκάλι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όσο ήμουν παντρεμένη, έβλεπα και γνώριζα ωραίους ανθρώπους, άντρες που μου αρέσανε. Έβλεπα τις φίλες μου, στην ίδια ηλικία μ' εμένα, μάθαινα τι κάνανε και ξαφνικά συνειδητοποίησα ότι υπήρχε μια ολόκληρη ζωή που εγώ δεν είχα γνωρίσει. Και τότε άρχισα να σκέφτομαι όσα ήθελα να κάνω αλλά πια δεν μπορούσα. Και ένιωθα ενοχές. Κι αυτός... Αυτός άλλαξε. Δεν είχε την ίδια συμπεριφορά· δεν κουβεντιάζαμε, δε μου μιλούσε για όνειρα. Και μετά όλα αυτά τα μικρά πραγματάκια που σταματούν να κάνουν· δε σου ανοίγουν πια την πόρτα ούτε σου τραβάνε την καρέκλα, δε σε πάνε σινεμά, δε σε βγάζουν για φαγητό, δε θέλουν να ξοδέψουν λεφτά, δε σου γράφουν ποιήματα και το πάθος γίνεται συνήθεια.

ΜΕΤΣΕ: Ποτέ δεν είναι όπως πριν τον γάμο.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ μεγάλωσα στα πούπουλα. Από μικρή, ήμουνα σημαντική, είχα όλη την αγάπη και τη φροντίδα. Κανείς ποτέ δε μου είπε ότι θα κατέληγα μια δευτεράντζα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ούτε εμένα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Και σαν να μην έφτανε αυτό, εκείνος έγινε περίεργος. Μανιακός. Το

μόνο που τον απασχολούσε στη ζωή ήταν να είναι στεγνό το μπάνιο. Κι έτσι τον παράτησα. Ξύπνησα ένα πρωί, άνοιξα τις βρύσες, πήρα το παιδί και τον παράτησα μόνο του, με το μπάνιο πλημμυρισμένο στο νερό.

ΜΕΤΣΕ: *(Πίνει)* Στην Ιαπωνία όταν νιώθεις πως θες να αυτοκτονήσεις σε συμβουλεύουν να κοιταχτείς στον καθρέφτη.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Το έκανα.

ΜΕΤΣΕ: Και δεν είδες την όψη του Χριστού;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όχι, είδα μια γυναίκα που θέλει να αισθανθεί.

ΜΕΤΣΕ: *(Υπεκφεύγει)* Το να μην αισθάνεσαι δεν είναι και τόσο κακό.

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Στην ΜΠΕΑΤΡΙΣ)* Στο σπίτι του κρεμασμένου δε μιλάνε για σκοινί.

ΜΕΤΣΕ: Το κάνουμε ολόκληρο θέμα επειδή θέλουμε να αισθανθούμε. Αλλά: τι ακριβώς να αισθανθούμε; Την ηδονή; Το σεξ; Αυτό μόνο; *(Δυνατά)* Αυτό μόνο; Το να σκέφτεσαι συνέχεια το σεξ είναι αμαρτία, σημάδι του σατανά.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ δε μίλησα για σεξ.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ξέρεις, η Μέτσε τα συνδέει όλα με την πεσμένη της λίμπιντο.

ΜΕΤΣΕ: Γκλόρια!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Οφθαλμός αντί οφθαλμού, μάγισσα.

ΜΕΤΣΕ: Ούτε ένα μυστικό δεν μπορείς να κρατήσεις.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Από τώρα; Μη μου πεις ότι έχεις ήδη...; Δεν είσαι και τόσο μεγάλη, Μέτσε. Ή μήπως είσαι;

ΜΕΤΣΕ: Είμαι χήρα. Πάνε πέντε χρόνια που δεν έχω ανάγκη άλλον σύζυγο πέρα από τον Χριστό.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Άκου, Μέτσε. Θες τη συμβουλή μου; Βρες έναν εικοσάρη. Κανέναν ροδόσταυρο μουσουλμάνο από την Κολομβία που σου αρέσει και που πάει με τα νερά σου. Και κάνε παιχνίδι. Κρατάει πιο λίγο, αλλά το απολαμβάνεις περισσότερο.

Η ΜΕΤΣΕ αρχίζει να συγκεντρώνεται.

ΜΕΤΣΕ: *(Σοβαρή)* Μόνο που τις βλέπεις καταλαβαίνεις πως έχουν μέσα τους τον

δαίμονα της ακολασίας!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τον δαίμονα της ποιας;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αχ, τι απαίσιο που ακούγεται!

ΜΕΤΣΕ: *(Λέει κάτι σε μια επινοημένη γλώσσα)* Η ακολασία.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Στη γλώσσα μας, παιδάκι μου.

Η ΜΕΤΣΕ λέει διάφορα σε άλλη επινοημένη γλώσσα.

Σαν ξόρκι ακούστηκε αυτό.

ΜΕΤΣΕ: Όταν διαλογίζομαι με τον Θεό μιλάω μια γλώσσα που ούτε εγώ η ίδια δεν αναγνωρίζω. Μιλάω μαζί Του, διαλογίζομαι μαζί Του, προφέρω κάποιες ιερές λέξεις που δεν καταλαβαίνω.

Λέει κάτι σε μια άλλη γλώσσα πολύ κακόηχη.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μέτσε, μην τα κάνεις αυτά τα πράγματα γιατί τρομάζω.

ΜΕΤΣΕ: *(Στην ΜΠΕΑΤΡΙΣ)* Μπεατρίς: έχεις μέσα σου τον δαίμονα!

Λέει κάτι σε μια περίεργη γλώσσα. Σε έκσταση.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μη με κοιτάς έτσι.

ΜΕΤΣΕ: *(Στην ΜΠΕΑΤΡΙΣ)* Ζεις μ' αυτόν τον δαίμονα που σου τρώει το...

Λέει κάτι σε άλλη γλώσσα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν έχω κανέναν δαίμονα μέσα μου που μου τρώει το...! *(μιμείται αυτό που είπε η ΜΕΤΣΕ)*. Δεν έχω! Τι πάει να πει ακολασία;

ΜΕΤΣΕ: Λαγνεία.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Α. Αυτό.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ξέρεις τι είναι η λαγνεία;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Φυσικά. Δεν είμαι ηλίθια. *(Στη ΓΚΛΟΡΙΑ)* Τι είναι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Λαγνεία είναι όταν κάποιος... ε... ξέρεις μωρέ... Δηλαδή, όταν κάποιος...
ε... Στα αεροπλάνα... Πες το, ρε Μέτσε.

ΜΕΤΣΕ: Λαγνεία είναι ο σαρκικός πόθος!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Α! Αυτό!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ευτυχώς!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ τρόμαξα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Νόμιζα πως είχε σχέση με τη Λαπωνία!

ΜΕΤΣΕ: Ο δαίμονας της λαγνείας σ' έχει παγιδέψει στα πλοκάμια του κι όσο δεν
μπορείς να ξεφύγεις, δε θα βρεις την ευτυχία!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Το είχα καταλάβει.

ΜΕΤΣΕ: Για τον δαίμονα;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όχι, για τη δυστυχία. Κι εσύ πού τα ξέρεις όλα αυτά;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Είναι σαμαρείτισσα σχολαστική θιβητιανή ινδουίστρια.

ΜΕΤΣΕ: Έχω στενή επαφή με το πνεύμα και τις ψυχές. Ακόμα και με τον θάνατο.
Φαντάσου ότι ξέρω πότε πεθαίνει κάποιος, ακόμα κι αν δεν τον βλέπω ή
καμιά φορά ακόμα κι αν δεν τον ξέρω. Επικοινωνούν μαζί μου με
άπειρους τρόπους: έκσταση, χτυπήματα, ψίθυρους, τσιμπιές, μανταλάκια,
φωτογραφίες... Βλέπω τη φάτσα ενός νεκρού και ξέρω ποιος είναι, πώς
λέγεται και πώς πέθανε.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Η Μέτσε θα μπορούσε να φανεί πολύ χρήσιμη στο νεκροτομείο. Εκεί
όλοι θάβουν λάθος νεκρό.

Ξαφνικά, η ΜΕΤΣΕ πλησιάζει την ΜΠΕΑΤΡΙΣ. Την πιάνει απ' τους ώμους.

ΜΕΤΣΕ: Έλα εδώ...! *(Δραματικά)* Έχεις μέσα σου ένα κακό πνεύμα...!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μα καλά, στους ευαγγελιστές ανήκεις ή στους πνευματιστές;

ΜΕΤΣΕ: *(Δραματικά)* Ό,τι σχετίζεται με το πνεύμα είναι κοινό για όλους.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν την πιάνεις από πουθενά. Έχει μια φράση για το καθετί.

ΜΕΤΣΕ: Τα κακά πνεύματα πάνε εκεί που μπορούν να χορτάσουν τη διαστροφή τους. Τα πνεύματα οσφραίνονται τις πληγές της ψυχής, όπως οι μύγες οσφραίνονται τις πληγές του σώματος! Κι εμένα μ' έστειλε ο Κύριος για να σε γιατρέψω! Είσαι έτοιμη;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Καλά, την έβαψες Αγκούστα, θα σε εγχειρήσει.

ΜΕΤΣΕ: Όσο πιο γρήγορα...

Λέει κάτι στην περίεργη γλώσσα της.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτό σημαίνει “καλύτερα”.

ΜΕΤΣΕ: Πρέπει να καθαρίζουμε τις ακαθαρσίες του πνεύματος όπως τις καθαρίζουμε στο σώμα! Για να τις απομακρύνουμε όμως δεν αρκεί να το ζητήσουμε, πρέπει να εγκαταλείψουμε εκείνο που τις προσελκύει! *(Δυνατά, δραματικά)* Είσαι έτοιμη να το κάνεις; Έχεις πίστη μέσα σου;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Νομίζω... νομίζω... πως...

ΜΕΤΣΕ: Τέλεια.

Αρχίζει να προσεύχεται στη γλώσσα της. Μετά μιλάει κανονικά.

(Δυνατά, μυστικιστικά) “Ίκετεεεεεούμε τον κύριο τον μεγαλοδύναμο και παντοδύναμο να μας στείλει καλά πνεύματα για να μας βοηθήσουν και να απομακρύνει τα πνεύματα που είναι σε θέση να μας παρασύρουν στο λάααααθος και να μας φωτίσει τον δρόμο για να ξεχωρίσουμε την αλήθεια απ’ το ψέεεεεμα.”

Κάνει μια απότομη κίνηση. Μιλάει άλλη γλώσσα. Αρχίζει η έκσταση.

Δαίμονα της λαγνείας που στοιχειώνεις αυτό το σώμα, ΣΕ ΔΙΑΤΑΖΩ
ΝΑ ΒΓΕΙΣ ΕΞΩ! Βγες!

Κάνει άλλη κίνηση.

Καλά πνεύματα, σας ικετεύω να βοηθήσετε αυτήν εδώ τη θνητή, την Αναστασία...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μπεατρίς!

ΜΕΤΣΕ: Το ίδιο κάνει.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Αν τα πνεύματα δεν ξέρουν το όνομά μου, στο τέλος θα βοηθήσουν καμιά άλλη!

ΜΕΤΣΕ: Εκείνα ξέρουν ήδη ποια είσαι εσύ! Τώρα πες:

Η ΜΕΤΣΕ προσεύχεται σε κάποια μυστική γλώσσα. Ξαφνικά, αρχίζει να μιλάει κανονικά.

“Θεέ μου παντοδύναμε, κάνω δέηση στο όνομά σου να φύγουν μακριά μου τα κακά πνεύματα” Επανάλαβε. *(Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ επαναλαμβάνει.)* “...και τα καλά να με θωρακίσουν εναντίον τους”. Επανάλαβε. *(Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ επαναλαμβάνει. Τώρα, η ΜΕΤΣΕ λυσσασμένη)* “Κακοποιά πνεύματα που άσχημες σκέψεις εμπνέετε, πνεύματα που με βρώμικα κόλπα και με ψεύδη εξαπατάτε τα καλά πνεύματα που περιπαίζετε κι εκμεταλλεύεστε την καλοπιστία τους, σας αποκηρύσσω με όλη μου την ψυχή και κλείνω τα αυτιά μου στα κελεύσματά σας!”

Η ΜΕΤΣΕ κάνει ήχους αστραπών με το στόμα. Ξαφνικά τρέχει δίπλα στην ΜΠΕΑΤΡΙΣ και δείχνει κάτι, τρομοκρατημένη.

Βγήκε!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ποιος;

ΜΕΤΣΕ: Το πνεύμα της λαγνείας! *(το δείχνει, σαν να είναι κάποια αόρατη οντότητα που τριγυρνάει εκεί γύρω)* Εκεί είναι, τρέξτε, είναι πίσω μου, με καταδιώκει, τώρα θέλει να στοιχειώσει εμένα! Φύγε! Παράσιτο! *(Λέει κάτι στη γλώσσα της)* Δρόμο!

Βλέπουμε το “πνεύμα” που καταδιώκει τη ΜΕΤΣΕ ενώ εκείνη προσπαθεί να διαφύγει. Τότε το “πνεύμα” εισχωρεί στη ΜΕΤΣΕ μέσα από τον κόλπο της. Η ΜΕΤΣΕ βγάζει μια κραυγή και κοιτάζει το κοινό.

ΜΕΤΣΕ: Μπήκε μέσα μου, Θεέ μου! Προστάτευσέ με!

Η ΜΕΤΣΕ αρχίζει να πασπατεύει το κορμί της πολύ αισθησιακά, σαν να της το έκανε κάποιος άλλος. Η ΜΕΤΣΕ βγάζει βογκητά που θυμίζουν κάτι ανάμεσα σε προσποιούμενο πόνο και πραγματική ηδονή. Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ και η ΓΚΛΟΡΙΑ την κοιτάζουν· δεν ξέρουν τι να κάνουν.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τι κάνουμε;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εγώ λέω τίποτα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μα υποφέρει.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εγώ νομίζω πως το απολαμβάνει.

Η ΜΕΤΣΕ αγκομαχά. Βάζει τα χέρια ανάμεσα στα σκέλια της.

ΜΕΤΣΕ: Πνεύμα της ακολασίας, βγες απ' το κορμί μου Αχ! Αχ! Αχ!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Να πάρω την πυροσβεστική;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Να τα βάλει με το πνεύμα;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Έναν εξορκιστή μήπως; Είχα δει μια ταινία που...

Η ΜΕΤΣΕ φτάνει τότε σ' έναν απίστευτο και μυστικιστικό οργασμό.

ΓΚΛΟΡΙΑ: (Στη ΜΕΤΣΕ) Φτάνει, πνεύμα, φτάνει. Εσείς ποτέ δε διαρκείτε τόσο. Βγες από 'κει, πνεύμα, φύγε αμέσως, άσ' την ήσυχη, έγινε ό,τι έπρεπε να γίνει. Πήγαινε να πλυθείς, πνεύμα, άναψε ένα τσιγάρο και άνοιξε την τηλεόραση.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Συνέρχεται.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτό το πνεύμα είχε καλό χέρι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Αυτό το πνεύμα δεν ήταν μέσα μου. Τι κρίμα!

ΜΕΤΣΕ: (Ξαφνικά ανακτά τα λογικά της. Εξαντλημένη) Έφυγε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Θα ήθελα να το γνωρίσω.

ΜΕΤΣΕ: Μην παίζεις μ' αυτά τα πράγματα, Γκλόρια.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Του ζήτησες το τηλέφωνό του; Τι θα κάνει αύριο; Έχει αδερφό αυτό το πνεύμα;

ΜΕΤΣΕ: (Στην ΜΠΕΑΤΡΙΣ) Πώς νιώθεις;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ; (Την κοιτάζει) Εγώ... Δηλαδή, ε... Εγώ, τα ίδια.

ΜΕΤΣΕ: (Ενοχλημένη) Τα ίδια; Τι σημαίνει... Απελευθερώθηκες. Έφυγε ο δαίμονας από μέσα σου. Δε νιώθεις διαφορετικά; Δε νιώθεις τις πεταλούδες που πετάνε, τα κλαδιά των δέντρων, τον ήχο απ' τα βήματα των μυρμηγκιών;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: (Κοιτάζει κάτω) Ε, νομίζω πως τα βήματα των μυρμηγκιών... όχι. (Μετά από μια σύντομη παύση) Λυπάμαι.

(Η ΓΚΛΟΡΙΑ βγάζει ακόμα λίγη μαριχουάνα)

ΓΚΛΟΡΙΑ: Απέτυχες, γριά μάγισσα.

ΜΕΤΣΕ: (Εξοργισμένη) Εσύ φταις κι αυτό το καταραμένο χόρτο! Γκλόρια: έκανες παρεμβολές, εσύ φταις...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μη μου λες μαλακίες, εσύ χαριεντιζόσουνα με τον δαίμονα, όχι εγώ.

ΜΕΤΣΕ: Είσαι σάπια και κακιασμένη!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μα εγώ τι έκανα;

ΜΕΤΣΕ: Σκάσε, διαβολογυναίκα!

Η ΜΕΤΣΕ προσπαθεί να της πάρει τη μαριχουάνα. Η ΓΚΛΟΡΙΑ δεν την αφήνει. Η ΜΕΤΣΕ τη χτυπάει λυσσασμένα. Αρπάζονται απ' τα μαλλιά. Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ προσπαθεί να τις χωρίσει. Μέσα στο σπρωξίδι, πέφτει το μπουκάλι με το λικέρ κάτω.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι σ' έπιασε;

Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ καταφέρνει να τις χωρίσει. Η ΜΕΤΣΕ ξεσπάει σε κλάματα.

ΜΕΤΣΕ: Συγγνώμη... συγγνώμη... φιλενάδα... Γκλόρια...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τι την έπιασε;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν της αρέσει να χάνει, είναι πολύ εγωίστρια. Δεν καταλαβαίνω πώς σε δέχθηκαν στους μασόνους.

ΜΕΤΣΕ: Ευαγγελιστές!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Το ίδιο είναι!

Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ μαζεύει το μπουκάλι και το προσφέρει στη ΜΕΤΣΕ.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Χαλάρωσε λίγο, πιες...

Η ΜΕΤΣΕ πίνει μια μεγάλη γουλιά.

Πιες, χαλάρωσε κι άλλο.

Η ΜΕΤΣΕ πίνει μια μεγάλη γουλιά.

Πιες, χαλάρωσε κι άλλο.

Η ΜΕΤΣΕ πίνει μια μεγάλη γουλιά.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Λίγο να χαλαρώσει ακόμα θα μεθύσει!

ΜΕΤΣΕ: Μου αξίζει. Πες μου ό,τι θες. Αλλά πρέπει να με συγχωρέσεις, φιλενάδα...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μέτσε, σε παρακαλώ!

ΜΕΤΣΕ: *(Πίνει)* Χωρίς τη συγγνώμη σου δε θα ξαναβρώ ποτέ την ευτυχία...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αν σ' έβλεπε ο παπάς να πίνεις λικέρ πριν τις εφτά το πρωί...

ΜΕΤΣΕ: *(Γονατιστή)* Βρίσε με, αν θες. Μαστίγωσέ με στην πλάτη, αν σε ευχαριστεί. Μάτωσέ με, κλώτσα με, δάγκωσέ με, κατηγορήσέ με, σκούπισε με τα μούτρα μου το πάτωμα, αλλά συγχώρα με... Σε παρακαλώ...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αν σκοπός σου είναι να σε σταυρώσω και να σου βάλω αγκάθινο στεφάνι την πάτησες γιατί δε βλέπω τηλεόραση τη Μεγάλη Εβδομάδα.

ΜΕΤΣΕ: Συγχώρεση! Ζητάω συγχώρεση!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ηρέμησε. Δε με χτύπησες πολύ. Έχω φάει τόσα χαστούκια τελευταία, που ένα πάνω ένα κάτω...

ΜΕΤΣΕ: Συγχώρεση ή θάνατος!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Συγχώρα την επιτέλους, Γκλόρια.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εντάξει! Σε συγχωρώ. Ήχοι από καμπάνες και φωνή εξ ουρανού. Νταν! Νταν!

ΜΕΤΣΕ: ΟΧΙ! Αληθινή συγχώρεση.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι θες; Συγχωροχάρτι;

ΜΕΤΣΕ: Βάλε το χέρι σου στο μέτωπό μου.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μέτσε, το κεφάλι σου έχει μέσα ό,τι έχει ο κόλπος μου.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Κάνε ό,τι σου λέει.

Το κάνει.

ΜΕΤΣΕ: Τώρα πες: “Σου συγχωρώ όλες τις προσβολές σου”.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτό. Όλες τις προσβολές σου.

ΜΕΤΣΕ: “Σου συγχωρώ”.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Σου συγχωρώ.

ΜΕΤΣΕ: *(Σηκώνεται)* Αλήθεια;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ξέχνα το, παιδάκι μου... είσαι εκνευρισμένη. Και οι τρεις το 'χουμε χάσει τελείως.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Και οι τρεις χωρίς οξυγόνο.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Καθεμιά παίρνει τη σκυτάλη.

ΜΕΤΣΕ: Εκεί που η άλλη ηττήθηκε.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τι όμορφο αυτό, Μέτσε.

ΜΕΤΣΕ: *(Ξαναπίνει)* Ναι, όμορφο. Αλλά πρέπει να ηρεμήσω. *(Πίνει)* Ήρεμα... *(Πίνει)*
Πέρασαν όλα. Ναι, ναι... Ήρεμα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Είναι καιρός τώρα που δεν πάει στους Ανώνυμους Ήρεμους.

ΜΕΤΣΕ: *(Πίνει μια τελευταία γουλιά)* Ξέρετε, η αλήθεια είναι πως εγώ, κορίτσια,
τελευταία. Εγώ... Έχω ηττηθεί... Στην ηλικία μου και όταν σταματάς
να... Δε σε κοιτάζει πια κανείς. Τα γενέθλια έρχονται και φεύγουν στη
σειρά. Είμαι μια γριά ευαγγελίστρια. Και όταν πάω στις λειτουργίες,
πιστεύω λιγότερο. Ζητάω απ' τον Θεό να μου δείξει τον δρόμο, αλλά το
μόνο που βρίσκω είναι η ίδια μοναξιά, απ' το ίδιο πεζοδρόμιο, *(Πίνει)*
προς τον ίδιο προορισμό.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μέτσε, έχεις τη δύναμή σου.

ΜΕΤΣΕ: Ας γελάσω!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όταν έκανες τον εξορκισμό, εγώ ένιωσα κάτι, πραγματικά.

ΜΕΤΣΕ: Μη λες ψέματα. Σ' ευχαριστώ που προσπαθείς να με κάνεις να νιώσω
καλύτερα. Αλλά μη λες ψέματα. Μην το κάνεις. Δεν έχω καμιά δύναμη.
Δεν έχω... *(Σηκώνεται)* Παλιά... Παλιά είχα. Αλλά παλιά ήταν αλλιώς.
Κάποτε ήμουν παρθένα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Αυτό δεν είναι και τίποτα το ιδιαίτερο.

ΜΕΤΣΕ: Εννοώ πως ήμουν μια Άγια Παρθένος.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ωραία: η Οσία Μέτσε, φάρος για τις Χωρισμένες, για τις Ευαγγελίστριες
και για τις Χορτοφάγους.

ΜΕΤΣΕ: Η μάνα μου ήταν πιστή. Κοιμόμουνα με προσευχές και κεριά γύρω μου. Μια μέρα, η αδερφούλα μου που ψυχορραγούσε από πανούκλα έγινε καλά, τη στιγμή που εγώ της τραγουδούσα έναν ψαλμό. Και τότε, λόγω της ιδιότητας του αγνού κοριτσιού που κουβαλούσα και της υστερίας της μάνας μου, κυκλοφόρησε η φήμη ότι την είχα θεραπεύσει εγώ. Άρχισαν να με φωνάζουν “η παρθένα” και το χειρότερο είναι πως ήταν αλήθεια. Μια δυστυχισμένη παρθένα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όλες οι παρθένες είναι δυστυχισμένες, Μέτσε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αυτή είναι μια απ’ τις εντολές. Η 69, νομίζω.

ΜΕΤΣΕ: Πολύ δυστυχισμένη. Μέχρι που ήρθε ο Κήρυκας.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Το πρώτο θαύμα της ημέρας: η Μέτσε μάς λέει τα σώψυχά της!

ΜΕΤΣΕ: Ο κήρυκας ήταν ένας άντρας ξανθός, πανέμορφος. Είχε αγγελική φωνή. Ήρθε λέγοντας ότι ήθελε να γνωρίσει την παρθένα γιατί έφερνε ένα μήνυμα για μένα. Μπήκε στο σπίτι μου. Προσευχήθηκε για μένα. Τραγούδησε για μένα. Μου έκλεινε τα μάτια με τα λευκά του χέρια. Με βάφτισε με τα ασημένια δάκρυα της πίστης του. Κι όταν τον είδα γονατιστό... τόσο όμορφο, τόσο γλυκομίλητο, μ’ αυτό το πανάγιο πρόσωπο που τίποτα δεν τάραζε τη γαλήνια όψη του, με το άρωμά του, τη γλυκιά μυρωδιά του, αυτός ο καλός άγγελος, ο αμόλυντος, τότε, τότε, χίμηξα πάνω του και τον έπνιξα στα φιλιά!

(Η ΓΚΛΟΡΙΑ και η ΜΠΕΑΤΡΙΣ φωνάζουν)

Κι έτσι, έμαθα τα πάντα.

Χάθηκαν η μαγεία, οι προσευχές και η παρθενιά, φυσικά.
Αφού ακόμα το θυμάμαι και ανατριχιάζω. *(Τους δείχνει)* Κοιτάξτε...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ευτυχώς που δεν αισθάνεσαι τίποτα.

ΜΕΤΣΕ: Την επομένη, που τον περίμενα την ίδια ώρα στο ίδιο μέρος, ο κήρυκας μου εξαφανίστηκε.

(Η ΜΕΤΣΕ πίνει)

Μετά παντρεύτηκα τον πρώτο μου σύζυγο, αλλά δεν κράτησε και πολύ. Στην εποχή μου κανένας άντρας δε σε ήθελε αν είχες τρύπα στην καρότσα.

(Η ΜΕΤΣΕ πίνει)

Ο δεύτερος άντρας μου ήταν ο Ευαγγελιστής: πότης, μπερμπάντης, τρελός
γλεντζές, νυχτοπούλι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Κοίτα να δεις που δεν το έχω διαβάσει το ευαγγέλιο ακόμα, αλλά με
ενδιαφέρει.

ΜΕΤΣΕ: Η επιφοίτηση του ήρθε μετά, όταν αρρώστησε βαριά από... χρόνια ψωρίαση.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ψωρίαση;

ΜΕΤΣΕ: Ε... Ψωριασικές πλάκες.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και τι είναι αυτό;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ψώρα, γαμώτο μου. Ήταν ψωριάρης.

ΜΕΤΣΕ: Τότε άλλαξε ζωή και πριν πέντε χρόνια...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Είχες την τύχη να πεθάνει και να σου αδειάσει τη γωνιά.

Παύση. Την κοιτάζουν.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Όχι, μη λες τέτοια. Τον αγαπούσε τον άντρα της

Η ΓΚΛΟΡΙΑ κοιτάζει τη ΜΕΤΣΕ.

Έτσι δεν είναι;

Η ΜΕΤΣΕ χαμηλώνει το βλέμμα. Γελάει.

Δεν το πιστεύω!

Κι εγώ που νόμιζα ότι υπέφερες!

ΜΕΤΣΕ: Η ελευθερία μου ήρθε πολύ αργά.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ποτέ δεν το φανταζόμουν!

ΜΕΤΣΕ: *(Παύση. Με καθαρότητα, δεδομένου ότι νιώθει καλύτερα).* Δε θα μπορούσες

να το φανταστείς. Γινόμαστε ευαγγελίστριες γιατί εκείνος μας το λέει και μας το παρουσιάζει σαν κάτι μοναδικό. ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ. Έχουμε πίστη. Μόνο και μόνο γιατί εκείνος κουνάει τόσο γλυκά τα χείλη του.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μίλα για τον εαυτό σου, εγώ ποτέ δε θα έκανα κάτι τέτοιο.

ΜΕΤΣΕ: Α, έτσι; Γιατί εγώ όταν σε γνώρισα ήσουν χορτοφάγος όσο είναι κι ένα αφρικανικό λιοντάρι.

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Με δύναμη)* Είμαι χορτοφάγος. Όπως θα μπορούσα να είμαι και δημιουργίστρια, φλαουτίστρια... ή πρεσβυτεριανή, αν ανακάλυπτα ποτέ τι σκατά σημαίνει. Δεν κρέμομαι από πάνω του ούτε από πάνω από κανέναν. Αν θέλω τον παρατάω και τελειώσε. Μοιράζομαι, αλλά δεν εξαρτώμαι. Δεν είμαι υποχρεωμένη να τον ακολουθώ πιστά. Αν με έπιανα ποτέ να το κάνω αυτό θα έκοβα τις φλέβες μου!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Οπότε δεν είσαι χορτοφάγος;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αν θέλω τρώω ένα ταψί κυνήγι και γλείφω και το λίπος! Πίνω το αίμα σαν ντοματόζουμο! Και τι έγινε; Τι θα πάθω;

ΜΕΤΣΕ: Τίποτα δε θα πάθεις, Γκλόρια.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Φυσικά και δε θα πάθω τίποτα!

ΜΕΤΣΕ: Γιατί είσαι χορτοφάγος καμιά φορά.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ακριβώς. Καμιά φορά.
Αυτό ακριβώς είναι. Αυτό είμαστε και οι τρεις μας. Καμιά φορά. “Καμιά φορά”, μα τι καταπληκτική φράση:
“Καμιά φορά”.
“Καμιά φορά” και κάτι φανταστικά κόκκινα παπούτσια.
“Καμιά φορά” και ένα μαύρο φόρεμα με ντεκολτέ ως εδώ.
“Καμιά φορά” και ένας κήρυκας για την καθεμιά μας.

Γελάνε.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Και μέχρι να έρθει *(Τις κωνηγάει με ένα παλούκι)* Κουνηθείτε, γιατί καθισμένες εδώ σαν τις ηλίθιες δεν πρόκειται να κάνουμε τίποτα!

(Τις κωνηγάει για μερικά δευτερόλεπτα. Και οι τρεις παίζουν σαν κοριτσάκια, ευτυχισμένες. Ξαφνικά ακούγεται ένα ελικόπτερο. Άνεμος. Η ΓΚΛΟΡΙΑ μαρμαρώνει τελείως. Ο ήχος γίνεται πιο δυνατός)

ΜΕΤΣΕ: Τι είναι αυτό;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Από πού ακούγεται;

ΜΕΤΣΕ: Από τον ουρανό...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γκλόρια...!

Την κοιτάζουν.

ΜΕΤΣΕ: Τι έχεις;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Έχει κοκαλώσει.

ΜΕΤΣΕ: Γκλόρια!

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Μετά την παύση)* Μα...

Ξαφνικά, η ΓΚΛΟΡΙΑ κρύβεται πίσω από το παγκάκι.

ΜΕΤΣΕ: Α! Είναι αυτό το σάπιο μαρούλι!

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Από το παγκάκι)* Παλιοκαθοίκι! Ήξερα ότι θα με έβρισκε! Δεν πρέπει να με δει!

ΜΕΤΣΕ: Σε είδε. Ο δαίμονας έχει πάντα μάτια και στην πλάτη.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Και τι έγινε; Δε χρειάζεται να του μιλήσεις...

ΜΕΤΣΕ: Μας χαιρετάει το παλιοτσογλάνι!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Θα κάνουμε σαν να μην είμαι εγώ εδώ, σαν να είστε μόνο εσείς...

ΜΕΤΣΕ: Αντιμετώπισέ τον! Μην τον φοβάσαι.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν είναι φόβος, Μέτσε.

ΜΕΤΣΕ: Όχι βέβαια, τι φόβος, τρόμος είναι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γελάει το παλιογουρούνι!

Ακούμε μια φωνή από το ελικόπτερο.

ΜΕΤΣΕ: Ρωτάει αν είσαι εσύ!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Πες του όχι!

ΜΕΤΣΕ: *(Δυνατά)* Ναι, η Γκλόρια είναι! Και δε σε φοβάται!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ευαγγελίστρια ρουφιάνα!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Στείλ'τον στον διάολο!

Ακούμε μια φωνή από το ελικόπτερο.

ΜΕΤΣΕ: Λέει πως θα προσγειωθεί!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Είναι τρελός! Είναι τελείως τρελός αν πιστεύει πως θα πάω εκεί. Καλύτερα νεκρή! Καλύτερα να μεταμορφωθώ σε ποντίκι! Καλύτερα να πέσω στο μετρό μ' αυτή την ηλίθια! Αλλά εκεί δεν πάω! Δεν πάω!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μπορεί ΤΩΡΑ να θέλει να πάει μαζί σου στο πάρτι.

ΜΕΤΣΕ: Ναι, γιατί τον έστειλε στα τσακίδια η γυναίκα του και ψάχνει την αντικαταστάτρια.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Να πάει να γαμηθεί! Συμφωνείς Γκλόρια;

Η ΓΚΛΟΡΙΑ αμφιβάλλει.

ΜΕΤΣΕ: Γκλόρια: Δε-θα-πας.

Ακούμε μια φωνή από το ελικόπτερο. Η ΓΚΛΟΡΙΑ βγαίνει τελικά από την κρυψώνα της.

ΓΚΛΟΡΙΑ: *(Δυνατά)* Ηλίθιε, περίμενε εκεί που είσαι... *(Στην ΜΠΕΑΤΡΙΣ)* Έρχομαι.

Σοβαρά. Πάω μια στιγμή μόνο να δω τι θέλει.

Παύση. Αλλάζει παπούτσια και μπλούζα.

Σοβαρά... θα του πω δυο πραγματάκια και θα 'ρθω.

Περιμένετέ με εδώ. Δε θα του δώσω τίποτα.

Μη μ' αφήσετε μόνη μου... Μπριζέιδα, σου αφήνω τα παπούτσια, για να είμαι αναγκασμένη να γυρίσω. Τα παπούτσια και την τσάντα και όλα μου τα ρούχα και τα κλειδιά του σπιτιού και το πορτοφόλι και τα πάντα, όλα.

Πρέπει να γυρίσω. Πάρ'τα όλα...

Έρχομαι.

Είμαι πιο χαμένη κι απ' τη χαμένη Ατλαντίδα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γκλόρια, περίμενε... να σε ρωτήσω κάτι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ναι, γρήγορα.

Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ την κοιτάζει. Ο ήχος απ' το ελικόπτερο ξεκινάει πάλι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: (Γρήγορα) Ποια είναι η Ατλαντίδα;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ποια είναι τι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Η Ατλαντίδα, η χαμένη.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Η Ατλαντίδα; Και πού θες να ξέρω;

Η ΓΚΛΟΡΙΑ φεύγει τρέχοντας.

ΜΕΤΣΕ: Τα μαλλιά της είναι χάλια.

Ακούμε το ελικόπτερο που απομακρύνεται.

Η ΜΕΤΣΕ ανοίγει το ραδιόφωνο.

Ακούγεται μια ατμοσφαιρική μπαλάντα των Beatles.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Και τώρα τι θα κάνουμε;

ΜΕΤΣΕ: Θα περιμένουμε την Γκλόρια.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Κι αν δεν έρθει;

ΜΕΤΣΕ: Δεν ξέρω. Δεν μπορούμε να μείνουμε εδώ όλη μέρα. Πρέπει να πάς το παιδί σου στο σχολείο. Ένα παιδί, τι φοβερό! Τώρα το βλέπεις σαν εμπόδιο αλλά εγώ... μετά... μια γυναίκα... Πόσο θα ήθελα να σταματούσε ο χρόνος.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν έκανες παιδιά;

ΜΕΤΣΕ: Δεν πρόλαβα. Στο διάολο... (*ΚΟΙΤΑΖΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ*) Θεέ μου, συγγώρα μου όλες μου τις αμαρτίες, που είναι πολλές και όλες σχεδόν σημερινές!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δε νομίζω να σε άκουσε, Μέτσε.

ΜΕΤΣΕ: Τέλος πάντων, δε με νοιάζει. (*Στον ουρανό*) Και να σου πω και κάτι; (*προκλητική*) Θα καταριέμαι όσο γουστάρω, δεν κατάλαβα! (*Στον Θεό*) Και τι έγινε; Ρίξε μου μια αστραπή να με κόψεις στα δύο αν αυτό θες, αλλά βαρέθηκα πια τέτοια τρομοκρατία!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μη λες τέτοια.

ΜΕΤΣΕ: Μα μ' έχει φέρει ως εδώ (*ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΗΣ*) με τις απειλές του και τους κανόνες του και τις έτοιμες και πιστοποιημένες απόψεις του για οτιδήποτε συμβαίνει. (*Την κοιτάζει*) Εσύ ήσουν ποτέ, έστω και για μια στιγμή, ευτυχισμένη;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ευτυχισμένη; Εγώ... Έχω περάσει καλά, αλλά δεν ήμουν ευτυχισμένη. Έχω νιώσει στιγμές ευτυχίας. Ευτυχία ένα βροχερό απόγευμα, να κοιτάζω τη βροχή να πέφτει και να αναπνέω βαθιά. Ευτυχία με το παιδί, όταν άρχισε να μιλάει κι όταν με κοιτούσε σαν να μου λέει πως μ' έχει ανάγκη.

ΜΕΤΣΕ: Εγώ λοιπόν όχι. Τον τελευταίο καιρό ποτέ. Κι αρχίζω να πιστεύω πως όλο αυτό σχετίζεται με τον κυριούλη εκεί ψηλά. Πάντα έπρεπε να κάνω πράγματα που δεν ήθελα. Να προσεύχομαι κάθε μέρα, να εκπληρώνω τις υποχρεώσεις μου, να κάνω ό,τι μου λέει. Είναι σαν να 'χεις σύζυγο, αλλά χωρίς το άλλο...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μέτσε!

ΜΕΤΣΕ: Ο Θεός είναι σαν τη δουλειά. Σαν να δουλεύεις σ' αυτό το σινεμά. Κάθε μέρα. Το ξέρεις πως δεν έχω σταματήσει ποτέ να πηγαίνω;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν έχεις λείψει ούτε μια μέρα απ' τη δουλειά;

ΜΕΤΣΕ: Εντάξει, ναι, μια φορά. Έμεινα στο σπίτι με τα εσώρουχα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Με τα εσώρουχα! Γιατί;

ΜΕΤΣΕ: Για να είμαι πιο δροσερά. Διάβαζα ένα βιβλίο και άκουγα τους γείτονες να μαλώνουν και τον κόσμο στον δρόμο να βρίζεται κι ένιωθα πολύ ωραία.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μπορείς να παρατήσεις και το σινεμά και τον Θεό. Παραίτησου απ' όλα. Ποιος σε εμποδίζει;

ΜΕΤΣΕ: Κι από την Ευαγγελική Εκκλησία! Ναι, με κούρασαν όλα αυτά. Παραέγινε το κακό. Κουράστηκα τόσα βράδια να υμνώ τον Θεό! Αυτός έχει τόσο κόσμο να τον υμνεί. Θα έχει κουφαθεί με τόσους ηλίθιους στίχους και τόσες φάλτσες κραυγές. Ίσως προτιμάει να του μιλήσει κάποιος στα ίσα, χωρίς παλαμάκια. Φιλενάδα, νομίζω πως δεν του αρέσει αυτή η μουσική και οι προσευχές. Τι λες; Εσένα σ' αρέσουν;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ειλικρινά, προτιμώ τους Beatles.

ΜΕΤΣΕ: Κι εγώ τη σάλσα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τότε λιποτάκτησε. Φύγε.

ΜΕΤΣΕ: Και μετά τι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μετά, τίποτα. Η ζωή.

ΜΕΤΣΕ: Αχ όχι! Όχι, η ζωή, φοβάμαι!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Η ζωή είσαι εσύ και κανένας άλλος. Κάνε ό,τι κάνει η Γκλόρια. Η καθημιά είναι αυτή που είναι, οι άλλοι περισσεύουν.

ΜΕΤΣΕ: Εκτός από τις φίλες. Όπως εσύ.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Κι εσύ.

ΜΕΤΣΕ: Και η Γκλόρια.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Κι αυτή.

ΜΕΤΣΕ: Αν κι εκείνη δεν ακούει ποτέ τι λένε οι άλλοι. Και μιας και το 'φερε η κουβέντα: η Γκλόρια δεν έχει γυρίσει.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Το ελικόπτερο δε φαίνεται πουθενά.

ΜΕΤΣΕ: Έτσι είναι αυτή. Μια φορά δώσαμε ραντεβού να πάμε να βγάλω ταυτότητα και την περίμενα τέσσερις μέρες.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τέσσερις μέρες;

ΜΕΤΣΕ: Παραλίγο να με απελάσουν επειδή δεν είχα χαρτιά. Και σκέφτηκα: “ελπίζω να έχεις μια καλή δικαιολογία, Γκλόρια, γιατί αλλιώς, θα σε τηγανίσω σε ρετσινόλαδο.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πού ήτανε;

ΜΕΤΣΕ: Το ηλίθιο, αιμοβόρο μαρούλι την είχε καλέσει στον Γανυμήδη.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Στον Γανυμήδη;

ΜΕΤΣΕ: Στον Δία ή στον Κρόνο, κάπου εκεί κοντά...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Την κάλεσε να πάνε;

ΜΕΤΣΕ: Και η ηλίθια πήγε.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Στον Γανυμήδη, τον πλανήτη;

ΜΕΤΣΕ: Ούτε καν αυτό. Έναν αστεροειδή της πλάκας. Πιο μικρό κι απ' τη σελήνη. Αλλά μη φανταστείς ότι την πήγε με διαστημόπλοιο. Ούτε καν μ' αυτό το ετοιμόρροπο ελικόπτερο. Όχι. Αυτός είναι ανίκανος ακόμα και με τη φαντασία του να κάνει κάτι τέτοιο.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τότε;

ΜΕΤΣΕ: Μάλλον την πήγε στο Πλανητάριο και της έδωσε κανένα παραισθησιογόνο.
Είναι τόσο ζών που νομίζει πως έχει πάει εκεί και πως είχε και στενές επαφές τρίτου τύπου.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Η Γκλόρια είναι φανταστική. Κρίμα που χαραμίζεται μ' έναν τέτοιο τύπο.

ΜΕΤΣΕ: Αισθάνομαι ότι αν δεν τη βοηθήσουμε άμεσα, μπορεί να πάρει καμιά οριστική απόφαση...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πιστεύεις πως...;

ΜΕΤΣΕ: Εγώ όλα τα πιστεύω, αφού το ξέρεις.

Η μουσική στο ραδιόφωνο σταματάει. Ακούμε κάποιον εκφωνητή.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ: Έκτακτο Δελτίο! Η Αστυνομία ανακοίνωσε τον εντοπισμό ενός εντελώς νεκρού σώματος στην περιοχή του Βουνού. Ο άντρας ή η γυναίκα που βρήκε βίαια τον θάνατο και δεν είναι πια στη ζωή, πιθανότατα έπεσε στο κενό ή βούτηξε από μεγάλο υψόμετρο. Για ό,τι νεότερο θα σας ενημερώσουμε... *(Επιστρέφει η μουσική).*

ΜΕΤΣΕ: Κάποιος σκοτώθηκε στο βουνό.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Να σου πω κάτι; Θα συνεχίσω τις σπουδές.

ΜΕΤΣΕ: Κάποιος σκοτώθηκε...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Θα τελειώσω τη σχολή...

ΜΕΤΣΕ: Είπαν πως το πτώμα που βρήκαν ανήκε σε γυναίκα...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Και θα γίνω μια βιαστική γυναίκα.

ΜΕΤΣΕ: Και η Γκλόρια πουθενά...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Με σημαντικά έγγραφα κάτω απ' τη μασχάλη.

ΜΕΤΣΕ: Θα βούταγε απ' το ελικόπτερο;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Με γραφείο και γραμματέα...

ΜΕΤΣΕ: Δε θα το 'κανε! Ή μήπως θα το 'κανε;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όπως πριν παντρευτώ που πίστευα πως ήμουν πολύ έξυπνη και άξια και πως είχα ένα λαμπρό μέλλον μπροστά μου.

ΜΕΤΣΕ: Μ' ακούς;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πες μου.

ΜΕΤΣΕ: Η Γκλόρια δεν είναι πουθενά και...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ας περιμένουμε λίγο ακόμα, νωρίς είναι.

ΜΕΤΣΕ: Είπαν πως βρέθηκε το πτώμα μιας γυναίκας σε αυτό το βουνό...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Α, σοβαρά; Και σε ποια λες να ανήκει;

ΜΕΤΣΕ: Στο ραδιόφωνο είπαν πως ήταν μια νεαρή, λεπτή, ψηλή, με μαύρα μαλλιά.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ δεν άκουσα τίποτα.

ΜΕΤΣΕ: Κι ότι το όνομά της αρχίζει από "ΓΚ". Και η Γκλόρια πουθενά. Και μας είπε πως θα ερχόταν αμέσως. Και ανέβηκε σε ελικόπτερο με έναν ψυχοπαθή.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τι θες να πεις...;

ΜΕΤΣΕ: Αυτό ακριβώς!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πιστεύεις πως...;

ΜΕΤΣΕ: Όπως σε βλέπω και με βλέπεις!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ότι μπορεί...;

ΜΕΤΣΕ: Ότι μπορεί, αυτό!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πιστεύεις ότι μπορεί...; Είναι δυνατόν;

ΜΕΤΣΕ: Ναι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Αποκλείεται!

ΜΕΤΣΕ: Το νιώθω, μπορώ να το νιώσω! Μπορεί ΑΥΤΟΣ να την πέταξε!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όχι, δεν είναι δυνατόν...

ΜΕΤΣΕ: Διαλυμένη από τους έλικες του ελικοπτέρου.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Αν έπεσε δε βρήκε πάνω στους έλικες.

ΜΕΤΣΕ: Μπορεί να την έριξε ενώ πετούσαν ανάποδα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μη λες βλακείες, Μέτσε.

ΜΕΤΣΕ: Κι αν μαλώσανε κι εκείνη βούτηξε στο κενό;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δε θα το έκανε αυτό.

ΜΕΤΣΕ: Κι αν την απείλησε αυτός;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μέτσε, δε νομίζω πως...

ΜΕΤΣΕ: Ή μπορεί να την έσπρωξε αυτός ο ίδιος. Ίσως γι' αυτό ήρθε να τη βρει. Για να τη σκοτώσει.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γιατί να θέλει να τη σκοτώσει;

ΜΕΤΣΕ: Γιατί δεν του είπε το μυστικό!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ποιο μυστικό;

ΜΕΤΣΕ: Πού θες να ξέρω;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Η Γκλόρια δε δολοφονήθηκε, Μέτσε.

ΜΕΤΣΕ: Κι αν αυτοκτόνησε; Βούτηξε μόνη της στο κενό!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Δεν είχε λόγο να το κάνει.

ΜΕΤΣΕ: Από έρωτα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Κανείς δε σκοτώνεται από έρωτα.

ΜΕΤΣΕ: Πού το ξέρεις;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γιατί έχω εμπειρία στο θέμα κι ο έρωτας δεν αρκεί.

ΜΕΤΣΕ: Μα είναι γυναίκα που της αρέσουν οι δραστικές λύσεις.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όχι, μην τα λες αυτά...

ΜΕΤΣΕ: Άσε που η Γκλόρια δεν είχε ξαναβεί ποτέ σε ελικόπτερο.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μα εκείνη...

ΜΕΤΣΕ: Ούτε καν σε ποδήλατο!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Μη λες τέτοια... μου δημιουργείς... μου δημιουργείς εκνευρισμό...

ΜΕΤΣΕ: Στο ραδιόφωνο είπαν πως η γυναίκα ήταν ντυμένη σαν εκείνη... είχε μαύρα μαλλιά...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Περίμενε... Μη συνεχίζεις... μη συνεχίζεις...!

ΜΕΤΣΕ: Αυτή ήταν. Μου το λέει η υπεραισθητική μου αντίληψη!
Θα εισέλθω σε κατάσταση ύπνωσης.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Πάλι τα ίδια;

ΜΕΤΣΕ: Αναγνωρίζω τους νεκρούς από μακριά! Μεγάλη Θεϊκή δύναμη... *(Κάνει ένα τελετουργικό)* Πνεύματα του θανάτου, πρέπει να μάθω αν... Αυτή είναι! Αυτή είναι! Να πεθάνω αν κάνω λάθος!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Όχι, αρκετούς νεκρούς έχουμε.

ΜΕΤΣΕ: Η Γκλόρια είναι νεκρή, έγινε κομματάκια, τι τραγωδία!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εγώ νομίζω πως...

ΜΕΤΣΕ: Μπορώ να το αισθανθώ. Αισθάνομαι τους νεκρούς, σου το είπα.
Σκοτώθηκε... Κι εμείς την αφήσαμε μόνη... *(Κλαίει)* Καημένη
Γκλόρια... βουτιά στο κενό λες και είναι ποντίκι...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ή νυχτερίδα... Νεκρή...

ΜΕΤΣΕ: Σκοτώθηκε. Αυτή ήταν.

Ακούγεται η φωνή της ΓΚΛΟΡΙΑ από το υπερπέραν.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μέτσεεεεεεεεεεεεε!

ΜΕΤΣΕ: Ακούς τη φωνή της; Προσπαθεί να επικοινωνήσει. Οι νεκροί μιλάνε! Έρχεται να μας αποχαιρετήσει!

Κλαίει και οι δύο, η ΜΠΕΑΤΡΙΣ είναι τρομοκρατημένη.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μέτσεεεεεεεεεεεεε!

ΜΕΤΣΕ: ΣΟΥ ΤΟ ΕΙΠΑ! Πνεύμα είναι! *(Δυνατά)* Πες μουουουουουουουου
Γκλόριααααααααααα, σε ακούμε από το ημίφως σου, στην κοιλάδα των
σκιών. Μίλα μας... Πώς είναι τα πράγματα εκεί; Τι θες να μας
πειειειειειειειειεις;

Εκείνη τη στιγμή, μπαίνει η ΓΚΛΟΡΙΑ, θριαμβευτικά.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ευτυχώς που με περιμένατε!

Η ΜΕΤΣΕ και η ΜΠΕΑΤΡΙΣ ουρλιάζουν από τον φόβο τους.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τι; Τόσο χάλια είναι τα μαλλιά μου;

ΜΕΤΣΕ: Όχι... απλώς...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Εμείς... ήμασταν... στο...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Αν σας πω τι έγινε... Να ξέρατε μόνο...!

ΜΕΤΣΕ: Γκλόρια! Είσαι ζωντανή!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Αχ μωρό μου, πιο ζωντανή δε γίνεται.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Ανησυχήσαμε τόσο πολύ...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Το έκανα! Για να μάθει. Του συμπεριφέρθηκα σαν να είναι ένα βρωμερό
κοπρόσκυλο, ένα τρισάθλιο τριχωτό ποντίκι.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Γκλόρια, νομίζαμε πως... είχες πεθάνει... πριν λίγο... στο ραδιόφωνο
είπαν πως... μια γυναίκα... πάνω στα βράχια.

ΜΕΤΣΕ: Και ήμασταν τόσο στενοχωρημένες και μελαγχολικές που...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Θέλετε να σας πω ναι ή όχι;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Κοίτα πώς τρέμει το χέρι μου. Όταν σε είδα νόμιζα πως...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Μη με διακόπτεις Γιολάντα, ποτέ δεν αφήνεις τους άλλους να μιλήσουν. Τι λέγαμε: μόλις έζησα μια ιστορική στιγμή. Κατάμουτρα. Εν ψυχρώ: τον παράτησα.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: *(Χαρούμενη)* Τι;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Όπως η Κιμ Χασίνγκερ τον “Μίκυ Ρούκι” σ’ αυτή την καταπληκτική ταινία. Του είπα: προσγειώσου εδώ για να κατέβω απ’ αυτό το σαράβαλο. Και δε μ’ ενδιέφερε. Τον έστειλα στα τσακίδια. Και του είπα να πάει στην κόλαση, αν φυσικά τον δεχθούν. Στο κάτω-κάτω, άντρες υπάρχουν πολλοί και η μαγεία βρίσκεται στην ποικιλία.

Από ’δώ και πέρα, ή θα μου φέρονται καλά ή θα τους παίρνει ο διάολος.

(Της κοιτάζει) Τι έχετε πάθει, χαζούλες;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Τίποτα. Δεν έχουμε πάθει τίποτα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Είμαι τόσο χαρούμενη με τον εαυτό μου. Αλήθεια τώρα, δεν είμαι η καλύτερη;

ΜΕΤΣΕ: *(Τη φιλάει)* Είσαι η καλύτερη του κόσμου.

Αρχίζει να ακούγεται σε χαμηλή ένταση, το τελευταίο μέρος του “Let it be”.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Λοιπόν, τι θα κάνουμε σήμερα;

ΜΕΤΣΕ: Εμείς;

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Φυσικά, εμείς Μέτσε. Για θυμήσου...

ΜΕΤΣΕ: Εμείς! Και στο διάολο το σινεμά και η εκκλησία!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Εγώ λέω απόψε να γίνουμε κουκλάρες και οι τρεις και να πάμε για χορό!

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Να πιούμε μπίρα.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ή πάμε στον Γανυμήδη καλύτερα.

ΜΕΤΣΕ: Αρχισε πάλι η Γκλόρια με τα παραισθησιογόνα της. Όχι τέτοια, Γκλόρια, εγώ

αυτά δεν τα μπορώ...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Δεν κατάλαβες. Ο Γανυμήδης είναι μια φοβερή ντισκοτέκ σε στυλ δεκαετίας του εβδομήντα που βάζει παλιά μουσική, Beatles και τέτοια.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Και τι θα κάνουμε εκεί πέρα;

ΓΚΛΟΡΙΑ: Τίποτα, Μπεατρίς. Απλώς θα υπάρχουμε.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: (την πιάνει απ' το χέρι) Θυμήθηκες το όνομά μου.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Ναι, μην κακομαθαίνεις όμως. Πάμε;

ΜΕΤΣΕ: Θα περάσουμε απ' το σπίτι πρώτα...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Και θα βάλω το μαύρο σου το φόρεμα...

ΓΚΛΟΡΙΑ: Κι εγώ τα κόκκινα δολοφονικά μου ψηλοτάκουνα...

ΜΕΤΣΕ: Κι εγώ θα βάλω το μαλλί, θα βάλω κάτι κολλητό και θα λικνίσω το κορμί μου!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και αύριο θα μπούμε στο αυτοκίνητό μου...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Και θα πάρουμε τους δρόμους!

ΜΕΤΣΕ: Χωρίς ημερομηνία και ώρα επιστροφής!

ΓΚΛΟΡΙΑ: Θα ανεβαίνουμε και θα κατεβαίνουμε...

ΜΕΤΣΕ: Θα πέφτουμε, θα σηκωνόμαστε...

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Θα πετάμε και θα βουλιάζουμε.

ΓΚΛΟΡΙΑ: Και οι τρεις χωρίς οξυγόνο.

ΜΠΕΑΤΡΙΣ: Καθεμιά θα παίρνει τη σκυτάλη.

ΜΕΤΣΕ: Εκεί που η άλλη ηττήθηκε.

(ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΣΥΖΗΤΑΝΕ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΕΠΟΜΕΝΗΣ ΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΝΕ.

Η ΕΝΤΑΣΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΥΞΑΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΥΠΕΡΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΙΣ ΟΜΙΛΙΕΣ. Η ΜΕΤΣΕ, Η ΜΠΕΑΤΡΙΣ ΚΑΙ Η ΓΚΛΟΡΙΑ, ΚΑΘΩΣ ΜΙΛΑΝΕ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΚΑΙ ΦΤΙΑΧΝΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΑΖΙ ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΕΤΟ. ΤΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ Η ΜΙΑ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ, ΤΟ ΠΕΤΑΝΕ, ΠΑΙΖΟΥΝ ΣΑΝ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ Η ΓΚΛΟΡΙΑ ΤΟ ΠΑΙΡΝΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΗΚΩΝΕΙ ΨΗΛΑ, ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΤΡΟΠΑΙΟ.

ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΔΥΟ ΤΗ ΦΙΛΑΝΕ. ΓΕΛΑΝΕ.
ΣΚΟΤΑΔΙ)